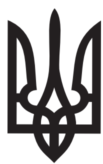
ВІВТОРОК, 6 ВЕРЕСНЯ 2005 РОКУ ■ № 166 (3666)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Коротка дорога до схвалення законопроектів — працювати за Регламентом

Сьогодні розпочинає роботу восьма сесія Верховної Ради України четвертого скликання. «Новий політичний сезон буде складним і відповідальним для всіх політичних сил», — заявив на першій погоджувальній раді лідерів депутатських фракцій і груп та голів парламентських комітетів Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Адже сесія пройде під знаком наближення нових парламентських перегонів.

До проекту порядку денного восьмої сесії Верховної Ради вже включено майже 740 питань, які охоплюють понад тисячу законопроектів. За словами В. Литвина, вже повністю враховано пропозиції Президента України та уряду, а депутатські фракції і групи ще можуть вносити свої поправки до порядку денного сесії до остаточного голосування відповідної постанови.

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімку зліва направо: Ігор Шурма, Сергій Сас та Олег Білорус.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ АКТУАЛЬНО

Реприватизація триває в судах і на площах

Минулих вихідних у Сіверськодонецьку відбувся кількатисячний мітинг працівників об'єднання «Азот». Вони виступали проти наміру Міністерства промислової політики передати майно акціонерного товариства у державну власність. Протестувальники вбачали у цьому фактичну ліквідацію закритого акціонерного товариства. Пристрасті розпалилися настільки, що працівники навіть намагалися штурмувати заводоуправління. Вони переконані, що існування закритого акціонерного товариства цілком законне.

У цій справі знову, як і у випадку з Нікопольським феросплавним заводом, у обох протестуючих сторін на руках — десятки рішень судів, які суперечать одне одному. За словами представника ЗАТ «Сіверськодонецьке об'єднання «Азот» Олексія Кунченка, у них є рішення Львівського, Стахановського та Сіверськодонецького судів, які підтверджують законність приватизації заводу ЗАТ. Водночас юрист, народний депутат Микола Катеринчук переконаний, що «Азот» за часів президентства Леоніда Кучми сплатив лише 7 відсотків вартості. Тому активи підприємства треба повернути державі. За його словами, компанія, якій належить «Азот», не заплатила за нього жодної копійки і нині сплачує мізерні податки. Саме ж підприємство коштує мільярд гривень, повідомляє «5-й» канал.

Коротко

■ **Олександра Кужель заявляє, що «Єдині вікна» на митниці та в органах реєстрації підприємців дотепер не працюють**

■ **На Київщині правоохоронці знищили понад сім тисяч кущів конопель**

Життя Насті Овчар у безпеці

Чи можна сказати те саме про 1200—1300 потерпілих від вогню?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Минулої суботи із США до Києва повернулася Настя Овчар** (на знімку праворуч). **Біля трапа літака маленька дівчинка сказала журналістам, що хоче йти до школи. Проте ходити Насті поки що важко. Вона ледве зійшла з борту лайнера. Потім на руки її взяв батько, який останні п'ять місяців (саме стільки Настя перебувала у Бостоні) чекав на неї в Україні. У Бориспіль зустрічати Настю прибули Уповноважена з прав людини у Верховній Раді Ніна Карпачова** (на знімку ліворуч) **та дружина Президента України Катерина Ющенко з доньками Софійкою та Христинкою. Також до аеропорту приїхали Настині родичі. Тітка Людмила Абаджі привезла молодшу сестру Насті, дворічну Люду.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ НОВИНИ

Київ — місто найкращого благоустрою в країні

Кабінет Міністрів визначив переможців конкурсу «Населений пункт найкращого благоустрою і підтримання громадського порядку» у 2004 році. Столицю України визнано найкращою серед великих міст. Дипломом другого ступеня нагороджені Донецьк і Дніпропетровськ, третього — Харків.

Селами найкращого благоустрою визнано Чернещину (Харківська область) і Крилос (Івано-Франківська область).

На Донбасі — спалах «жовтяниці»

У Донецькій області з вірусним гепатитом А госпіталізовано 11 осіб. Про це повідомляє Міністерство з надзвичайних ситуацій. У період з 22 серпня по 1 вересня із села Лукове Тельманського району Донецької області до інфекційного відділення центральної районної лікарні з захворюванням на вірусний гепатит А госпіталізовано 11 осіб. Серед хворих — шестеро дітей.

За попередніми даними, причина захворювання — вживання питної води централізованого водопостачання. Для мешканців села організовано привезення якісної питної води. Фахівці СЕС проводять профілактичні і протиепідемічні заходи з метою попередження масового спалаху інфекційного захворювання.

Фото Миколи БОЧКА.

■ СПОРТ

Україна — перша!

Мрія стала реальністю, коли біля керма головного футбольного колективу України став Олег Блохін. Наша команда достроково, за три тури до закінчення відбірного циклу, першою серед європейців здобула путівку на світовий футбольний форум, який відбудеться влітку наступного року в Німеччині.

Продовження теми на 16-й стор.

Член фракції «Регіони України» Володимир ЗУБАНОВ упевнений: дедалі більша ймовірність того, що Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко піде на парламентські вибори-2006 самостійно, поза виборчим блоком «Наша Україна»

ПОЛІТИКА
ВІВТОРОК, 6 ВЕРЕСНЯ 2005 ■ № 166 (3666)

Кабінет Міністрів України своєю постановою доручив МЗС, уряду, обласним, міським і районним держадміністраціям у тижневий термін створити робочі групи обліку виборців

Лідер фракції «Наша Україна» Микола МАРТИНЕНКО сумнівається у можливості створення перед виборами стабільної парламентської більшості

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Коротка дорога до схвалення законопроектів — працювати за Регламентом

(Початок на 1-й стор.).

Першого пленарного тижня парламентарії планують розглянути 106 питань. Передусім — це законопроекти, до яких з різних обставин «не дійшли руки» на минулій сесії, законопроекти, підготовлені до другого читання, ратифікаційні документи.

Серед винесених на розгляд парламенту в перший тиждень нової сесії законопроектів також і ті, що є передумовою вступу України до СОТ. Глава парламенту на погоджувальній раді наголосив, що Верховна Рада має провести «визначну лінію» стосовно підготовлених урядом законопроектів, необхідних для вступу України до СОТ. І заявив: коротка дорога до схвалення законів буде тоді, коли у сесійній залі строго дотримуватимуться Регламенту. А всі проблемні питання, які виникатимуть у процесі проходження законопроектів у парламенті, треба спочатку вирішувати на погоджувальних радах.

13 вересня, у вівторок, у Верховній Раді відбудеться день уряду на тему: «Виконання законодавства у сфері поводження з відходами» та парламентські слухання: «Сучасний стан та перспективи розвитку земельних відносин в Україні».

Голова Верховної Ради Володимир Литвин також запропонував депутатам невідкладно розглянути і схвалити внесений ним проект постанови про заборону скорочення об'єктів соціально-культурного призначення на селі. Звернення до глави парламенту від селян свідчать, що до початку нинішнього навчального року в Україні було закрито близько 70 сільських шкіл. Зокрема, у Малинському районі на Житомирщині рішення про закриття школи було прийнято райрадою 17 серпня, хоча сільську школу на той час уже відремонтували за кошти батьків учнів. Глава парламенту запропонував постановою Верховної Ради зобов'язати відтворити всі сільські школи, лікарні, ФАПи, принаймні, які існували станом на 1 січня 2005 року. «Зростання зарплат бюджетників не може відбуватися за рахунок скорочення об'єктів соціально-культурного значення», — сказав В. Литвин і висловив переконання, що Верховна Рада знайде необхідні кошти для розвитку соціальної інфраструктури на селі, й цю ініціативу обов'язково підтримає і Президент України.

Однак деякі політичні сили знову обіцяють вдатися до

тактики політичного блокування. Комуністи на погоджувальній раді вже заявили: якщо не буде модернізовано законопроекти про вступ України до СОТ, вони блокуватимуть парламентську трибуну. До цього готовий і Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Але він наполегливо закликає вирішувати всі політичні суперечки переговорним шляхом. «Нам потрібно буде провести додаткові консультації і розглядати всі неузгодженості поза сесійною залою».

Основними темами дискусій у парламенті з відкриттям нової сесії, за словами Голови ВР, вочевидь, стануть: ситуація у грошово-кредитній сфері, АПК і енергозабезпечення. Парламентарії погодилися уже цієї п'ятниці заслухати в парламенті питання про ситуацію в АПК, а наступного пленарного тижня — інформацію Нацбанку про валютний ринок.

Вируватимуть пристрасті й довкола депутатів-сумісників. 16 із 19 парламентаріїв, котрі нині суміщають депутатський мандат із посадами у виконавчій владі, уже написали заяви про складення депутатських повноважень. Однак, імовірно, що дехто з них це передумає. Вчора президент НТКУ Тарас Стецьків написав главі парламенту нову заяву, вирішивши таки зосередитися на парламентській роботі.

Юліана ШЕВЧУК.

На знімку: під час погоджувальної ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Співчуття індонезійцям

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин надіслав телеграму співчуття Голові Народної Консультативної Асамблеї Республіки Індонезія Агунгу Лаксону.

«Українські парламентарії вражені звісткою про трагічну загибель людей в результаті авіаційної катастрофи на острові Суматра», — йдеться в телеграмі.

Володимир Литвин попросив Голову Народної Консультативної Асамблеї Республіки Індонезія Агунга Лаксона передати найщиріші співчуття рідним і близьким загиблих та побажання скорішого одужання потерпілим.

Парламент готовий до співпраці з урядом

Верховна Рада України буде готова до якнайшвидшого розгляду угод зі Світовим банком, якщо уряд докладе зусиль до скорочення процедур проходження й узгодження відповідних законопроектів. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час зустрічі з віце-президентом Світового банку Шігео Катцу (на знімку)**.**

Глава українського парламенту зазначив: новий політичний сезон буде найвідповідальнішим, оскільки попереду — парламентські вибори. І хоча зазвичай у період виборчої кампанії вигідніше критикувати, Верховна Рада готова до плідної співпраці з урядом.

Логіка розгляду економічних законопроектів у парламенті, на думку його голови, має бути така: спочатку треба виробити основи грошово-кредитної політики, програми розвитку вітчизняної економіки на рік, а вже потім розглядати основний фінансовий документ держави. «Бюджет повинен бути реальним, бюджетом розвитку, його треба бачити як частину стратегії, а не чергові кроки на короткий результат», — сказав Володимир Литвин. Водночас він наголосив, що парламент повинен розглядати всі урядові законопроекти за умов чіткого дотримання Регламенту. Такий підхід, зазначив В. Литвин у розмові з Ш. Катцу, має бути застосовано при складанні порядку денного восьмої сесії Верховної Ради.

Під час зустрічі з віце-президентом Світового банку В. Литвин також заявив, що український парламент готовий до подальшої роботи над законопроектами, які необхідно схвалити для вступу України до Світової організації торгівлі.

Після зустрічі глава парламенту на прохання кореспондента «Голосу України» прокоментував відставку державного секретаря України Олександра Зінченка. «Головне, щоб не погиблися розкол у владі, і це не послугувало приводом для взаємних звинувачень, зведення рахунків», — сказав В. Литвин. Глава парламенту відзначив, що в суботу розмовляв з О. Зінченком з інших питань, і ніщо не віщувало, що за декілька годин буде така заява.

На переконання Голови ВР, нині треба провести «серйозну, зважену розмову, яка не давала б приводів для протистояння і не додавала б нестабільності», і в такій розмові, вважає Володимир Литвин, зацікавлений Президент України В. Ющенко. А причиною відставки О. Зінченка з посади держсекретаря, на думку В. Литвина, вочевидь, стала «неможливість реалізувати своє бачення, свої підходи».

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Країні — нову еліту

Перспективи розвитку Київського національного університету імені Тараса Шевченка обговорювалися на учорашньому засіданні вченої ради. Участь у засіданні взяли Голова Верховної Ради Володимир Литвин та міністр освіти Станіслав Ніколаєнко.

Така розмова важлива й актуальна. Особливо з огляду на те, що університет знаний у всьому світі, а його вихованці з честю несуть звання випускника вузу не лише на батьківщині, а й в інших країнах світу. До того ж, як засвідчили нещодавні події, студентство відіграє дедалі важливішу роль у суспільному житті. А якою буде наша інтелектуальна еліта, насамперед залежить від викладачів.

Як повідомили кореспондентові «Голосу України», на засіданні також було заслухано звіт ректора університету Віктора Скопенка за минулий навчальний рік.

Вл. інф.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Навіть стрибуну у висоту дається кілька спроб

Минулий тиждень підтвердив, що переділ власності — процес вічний, а Україна охоплена корпоративними війнами за фабрики, заводи і землю. Кінця й краю їм не видно у Донецькій, Луганській, Дніпропетровській областях... Воюючі сторони не гребують нічим, у бій кидають все.

У четвер бізнесмен Віктор Пінчук для захисту свого майна застосував важку артилерію. Кілька годин телевізійні канали «Новий», СТБ, ICTV, які вважаються йому підконтрольними, вели пряму трансляцію з мітингу на Нікопольському заводі феросплавів — прямою наводкою лупили по мізках телеглядачів, сіючи в головах простих людей і без них посіяний хаос. Чому хаос? А тому, що простий люд (менталітет такий) вже чітко усвідомив, — знову ж таки завдяки ЗМІ і «любові» до попереднього правителя держави, що НФЗ приватизовано зятем Кучми несправедливо, його можна на «чесному аукціоні продати за 1 мільярд доларів. Ця сума має покрити соціальні видатки уряду. А замість шматка для народу щорічний прибуток 70—80 мільйонів доларів «осідає в кишенях Пінчука» (Ю. Тимошенко).

Далі. Обиватель розчарувався у судах, які за одним і тим самим фактом можуть приймати зовсім різні рішення, часом такі, які взаємовиключають одне одного. Тож він не сприймає і групу «Приват», яка за рішенням суду начебто має керувати заводом. Словом, простий телеглядач налаштований на те, щоб завод повернути у державну власність, а потім справедливо його продати. Бо гроші дістануться йому. Чи то у вигляді доплати до пенсій, чи то у вигляді інших соціальних доважків...

(Закінчення на 10-й стор.).

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Реалії виявилися сильнішими за наміри

Мабуть, жоден кодекс, як Цивільний процесуальний, не викликав такої реакції — від захоплення до жаху. Виною всьому — питання фіксації судового процесу звукозаписувальними технічними засобами. Як виявилося, те, що гарно на папері, в реальному житті призведе до ускладнення проблем, які вже існують у судах, — недостатність залів судових засідань.

Сьогодні часто справи розглядаються суддями в службових кабінетах. Якщо зважити на те, що в першу чергу в залах судових засідань розглядаються кримінальні справи, то права мільйонів громадян, які звертаються за правосуддям у справах цивільних, адміністративних, можуть бути поставлені під загрозу, а судді, які розглядають цивільні справи, можуть отримати шанс стояти в черзі за залом судового засідання місяцями. Врятувати ситуацію намагається голова Комітету Верховної Ради України з питань правової політики Василь Онопенко, який в останніх числах серпня подав відповідний законопроект, що має визначити основним засобом фіксації ходу, змісту і результатів судового розгляду справи протокол судового засідання. І на вимогу хоча б одного учасника судового розгляду справи або за ініціативою суду, в суді першої чи апеляційної інстанції, під час розгляду справи по суті пропонується здійснювати повне фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу. Загалом законопроект має забезпечити однакове і правильне вживання процесуальних норм, що застосовуються у цивільному, кримінальному та господарському процесах щодо фіксування судового процесу і відтворення його технічного запису.

Водночас В. Онопенко докладає зусиль для створення механізму з реалізації конституційних засад гласності судового процесу в частині ознайомлення із судовими рішеннями. На його думку, такий механізм сприятиме однаковому застосуванню закону, формуванню єдиної практики правозастосування у судах, а також забезпечить відповідальне ставлення суддів до підготовки судових рішень, виходячи з того, що вони стануть доступними для громадськості, а тому і розробив проект закону України «Про доступ до судових рішень». У результаті має бути створено Єдиний державний реєстр судових рішень та встановлено порядок ознайомлення із їх текстами заінтересованими особами, які не брали участі у справі, та процедури оприлюднення судових рішень.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Соціалісти проти афер, навіть «солодких»

За ініціативи Соцпартії України під стінами Кабміну розпочалася акція «Захистимо українське!»

За останні кілька місяців політика в галузі сільського господарства призвела до глибокої кризи, — заявляють демонстранти. І що цікаво, за цього вони фактично заперечують об'єктивні причини для пережитої нами «цукрової кризи». Демонстранти називають її фіктивною і з огляду на це вважають незаконним ввезення до країни цукру-сирцю.

Соціалісти та їхні симпатики «від сохи» вимагають: «Досить видовищ! Дайте хліба!». Вони не лише за посилення бюджетного фінансування агропромислового комплексу, а й за недопущення продажу землі, відставки деяких урядовців.

Судячи з написів на плакатах, ці люди приїхали до столиці з різних регіонів. А ось інформація про кількість дещо розмита — одні називають до тисячі учасників безпосередньо на вулиці Грушевського, інші — кілька тисяч. Гулу «барабанів із металевих бочок», як було під час помаранчевої революції, тут не чути, через посилювальні пристрої до громади й урядовців зверталися чільники СПУ. Хто і як їх чув — почуємо згодом!

Анатолій ДЕНЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: перед Кабміном розпочалася безстрокова акція «Захистимо українське!», зініційована Соціалістичною партією України.

Малий бізнес потребує завершення реформ

Малий і середній бізнес відзначив професійне свято. «Безперечно, нині можна впевнено говорити про загальне поліпшення бізнес-середовища, — вважає Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій Кінах, — але відбувся лише перший крок на шляху реалізації великомасштабної реформи у сфері підприємництва». Серед безумовних позитивів у малому і середньому бізнесі на першому місці стоїть відновлення спрощеної системи оподаткування, в якому значну роль зіграли підприємницькі громадські організації, фракція промисловців і підприємців у парламенті. Успішно триває прискорений перегляд чинних регуляторних актів з метою скасування зайвих та недоцільних. Перегляду вже зазнали 8,5 тисячі документів, з яких майже 5000 було визнано такими, що не відповідають принципам регуляторної політики.

За широкою участю підприємницької спільноти здійснюються заходи з істотного обмеження кількості дозволів, обов'язкових для початку підприємницької діяльності, упорядкування діяльності численних органів, які видають документи, здешевлення дозвільних процедур. Проводиться системна робота з вдосконалення реєстраційних процедур для початківців за принципом «єдиного вікна». Підбадьорена першими позитивними результатами щодо поліпшення бізнес-клімату в країні, українська ділова спільнота налаштована нині на активну діяльність. Лише в першому півріччі нинішнього року кількість підприємців — фізичних осіб зросла на 115 тисяч, юридичних — на 18 тисяч. Загальна кількість зайнятих у малому підприємництві становить понад 5 мільйонів осіб.

Але, як кажуть філософи: «Хто не йде вперед, той іде назад». Зроблено багато, вважає А. Кінах. Однак все це — лише передумови для справді цивілізованого, стабільного бізнесу.

Ще не можна вважати досконалим законодавче поле бізнесу. Прийшов час перейти від відомчого до переважно законодавчого регулювання економічних відносин, комплексного аналізу на системність та узгодженість регуляторних актів, дослідження наслідків їх перегляду на стан підприємницького середовища. На черзі — прийняття закону «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», який був схвалений у першому читанні. Саме він є підставою зробити відносини між підприємцями та державою справді системними та зрозумілими, ліквідувати панування вузьковідомчих, окремих інтересів.

Але гарні закони — ще не вся справа. Вони мають бути втілені в життя. Малому бізнесу серйозно заважає розвиватися брак фінансових ресурсів. **Як поінформував Перший віце-прем'єр-міністр**, кредитна політика в державі не спрямована на підтримку національного товаровиробника, тим паче — підприємця малого та середнього бізнесу. Тому нагальною потребою є розробка дійових механізмів його фінансово-кредитної підтримки. Якщо бракує коштів державного бюджету, підключатися мають кредитні спілки, недержавні фонди тощо. Сприяти цьому можуть і повинні громадські організації підприємців.

Окремої розмови, вважає Анатолій Кінах, потребує удосконалення податкової системи, особливо в частині стимулювання розвитку підприємництва. Потребує вдосконалення спрощена система оподаткування — диференціації єдиного патенту, введення єдиного соціального податку тощо. Тому «спрощена» має бути закріплена окремим законом, відпрацювати який фракція партії промисловців і підприємців отримає завдання з початку нової сесії.

На думку Анатолія Кінаха, в новому бюджетному році малий і середній бізнес має вийти із «зони бідування» і наблизитися до позначки, яку він займає в розвинених економічних країнах — виробляти майже 30—40 відсотків ВВП і стати могутнім чинником економічного й соціального зростання.

■ ФОТОФАКТ

Громадянська партія «ПОРА» провела акцію біля секретаріату Президента, де оголосила переможця у номінації «Найкращий підприємець року у владі». У такий спосіб вони привітали чиновників з Днем підприємця, що відзначали минулих вихідних.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відставка з прицілом на майбутнє

Державний секретар Олександр ЗІНЧЕНКО у суботу подав у відставку зі своєї посади.

Того само дня глава держави Віктор Ющенко задовольнив прохання високопосадовця.

Учора Олександр Зінченко провів прес-конференцію, на якій пояснив причини свого кроку. Тим паче, що на цій посаді він перебував трохи більш як сім місяців. Політологи не скупляться на коментарі. Одні вважають, що причини — у розбіжностях поглядів в оточенні Президента України. І як приклад називають приховане протистояння між Прем'єр-міністром і секретарем Ради національної безпеки й оборони. Особливо після «полум'яної промови» радника керівника уряду в ефірі «5 каналу».

Олександр Зінченко не приховував: найближче оточення глави держави перебирає на себе владні повноваження, які їм не належать. Зокрема, він назвав імена секретаря Ради національної безпеки й оборони Петра Порошенка, першого помічника глави держави Олександра Третякова, які, на його думку, «узурпували» можливості інформування Віктора Ющенка. Водночас ці високопосадовці прагнуть перерозподілити власність на свою користь. Олександр Зінченко вважає, що відроджується система хабарництва. Він закликав Президента України звільнити згаданих осіб з посад, які вони обіймають.

Олександр Зінченко не підтвердив і не спростував чуток про своє входження до політичних структур з метою участі у парламентських виборах.

Потім свою прес-конференцію провів секретар Ради національної безпеки й оборони **Петро ПОРОШЕНКО**.

Він звернув увагу на те, що на прес-конференції не було названо жодного конкретного факту зловживань владою. Понад те, саме Олександр Зінченко за дорученням глави держави очолював комісію у боротьбі з корупцією.

Петро Порошенко зауважив, що не говорив із суддями на жодні теми, окрім судової реформи. Він висловив переконання, що потрібно реформувати силові структури. Окрім того, Петро Порошенко вважає, що найлегше нині піти у відставку. Водночас він зауважив, що готовий до будь-якого рішення глави держави, в тому числі до власної відставки.

Володимир КОРОЛЮК.

Тримайтеся за що можете…

Напередодні Дня незалежності України Ліга українських меценатів, яка спільно з журналом «Київ» заснувала низку літературних премій, укотре віншувала майстрів українського слова. У приміщенні Національної спілки письменників дипломи і грошову винагороду літературної премії імені Володимира Свідзінського отримали поети Володимир Базилевський з Києва та Анатолій Сірик з Житомира. Коли київський поет уже загальновизнаний і відомий у літколах, зокрема, останніми лауреатськими книжками «Віварій» і «Кінець навігації», то з поетичною навігацією житомирянина сталася часова «заминка». Він, творчий ровесник І. Калинця, В. Голобородька, В. Рубана, довго «писав і страждав, бо так, як комусь треба, писати не вмів і не міг», жив за межами України, але повернувся, зберігши мову і поетичний талант, сконцентрований у книжці "Тонка нитка лексем" (Житомир, 2003 р.)

Ще один, знаний мало на всеукраїнській поетичній ниві, але добре відомий у Закарпатті самобутній поет Василь Кухта став лауреатом літпремії імені Бориса Нечерди.

До речі, саме Ліга українських меценатів спільно з Міжнародним освітнім фондом імені Я. Мудрого (президент Валентина Стрілько) та Інститутом проблем болю (директор Володимир Берсенєв) зорганізували проведення серед юних публіцистів II всеукраїнського конкурсу імені покійного нині парламентарія підполковника Анатолія Єрмака — одного з лідерів депутатського об'єднання «Антимафія». Нинішній конкурс на тему: «Що таке національна ідея та патріотизм» став чи не найкращою даниною світлій пам'яті цього офіцера і політика-патріота, якому на початку серпня виповнилося б 50 років. 21 лауреат і призер з усіх куточків країни отримали нагороди за знання української мови і глибинне розуміння української ідеї. Багатьох з них віншували у приміщенні НСПУ поряд з маститими майстрами слова. У різних вікових номінаціях перших премій удостоєні киянин Євген Ковальчук-Ожго, Ірина Байдюк з Чернігівщини і Вікторія Бурік з Лисичанська, що на Луганщині. Заохочувальні премії отримала ціла група учнів Черкаського обласного навчально-методичного центру профтехосвіти.

Нагадали нам і про те, що у незалежній українській державі доводиться заохочувати її громадян за... захист української мови. Таке призначення премії імені знаного українця Дмитра Нитченка. Її лауреатів — ректора Острозької академії Ігоря Пасічника та голову спілчанської організації Київщини професора Анатолія Погрібного цього дня також ушановували у приміщенні НСПУ.

Анатолій БЕНЬ.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 6 ВЕРЕСНЯ 2005 ■ № 166 (3666)

У Донецьку пройшли заходи, присвячені 20-річчю з дня смерті поета Василя Стуса

Лідер Соціалістичної партії України Олександр МОРОЗ заявляє про корупцію в новій владі і пропонує, щоб Верховна Рада України негайно ініціювала звіт керівників правоохоронних органів

■ У НОМЕР

Євроінтеграція по-одеськи

Одеса. На головній міській площі — Думській відкрито пам'ятний знак 26 містам-побратимам Одеси. 48 років тому першими її побратимами стали Ліверпуль (Велика Британія) і Александрія (Єгипет).

— На жаль, останнім часом зв'язки з багатьма з них були втрачені, — сказав «Голосу України» міський голова Одеси Едуард Гурвіц. — Ми маємо намір активізувати економічні та культурні зв'язки з ними. Нещодавно я побував у японському місті-побратимі Йокогамі, ми дійшли згоди про поновлення наших зв'язків. А днями делегація Одеси побувала на святкуванні 400-річчя фінського Оулу — побратима нашого міста. Сприятиме поновленню побратимських зв'язків і створене в міськвиконкомі — єдине в органах місцевого самоврядування України — управління європейської інтеграції та зі зв'язків з діаспорою.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Вшанували героїню визвольного руху

Івано-Франківщина. Меморіальну дошку Славі Стецько (1920—2003) — народному депутату Верховної Ради України трьох скликань, голові Конгресу українських націоналістів — встановлено на будинку-музеї історії Надвірнянського району. Цим надвірнянці вшанували видатну громадську діячку, жінку, яка стала легендою українського визвольного руху. На дошці викарбувані слова незламної патріотки: «Хай забудеться моє ім'я, але хай живе вічно Україна», які були суттю її життя.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ УРОЖАЙ-2005

Хліб уперто не дешевшає

Попри щедрий врожай зернових і зниження цін на борошно у **Криму**, здешевлення буханців, паляниць і булок у крамницях півострова так і не відбулося. Уряд автономії звинувачує пекарів у тому, що вони продовжують безпідставно утримувати високі ціни на хлібопродукти. А їх заяви, що вони не знижують ціни через подорожчання пально-мастильних матеріалів, транспортних та інших витрат, у високих кримських кабінетах називають безпідставними. Ці витрати, мовляв, складають незначну частку у виробництві хліба: понад 70 відсотків собівартості припадає на борошно, яке дешевшає, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

«Ловлять» ціну на цукор

Ще ніколи так рано **на Вінниччині** не розпочинали сезон цукроваріння, як нині: технологічні лінії вже запустили Капустянське, Ободівське та Соколівське підприємства.

Зазвичай хто раніше починає, той трохи виграє у ціні, кажуть фахівці. Але нині, на їхню думку, на таке годі сподіватися: ціну на вітчизняний солодкий продукт «з'їв» тростинний конкурент. За даними асоціації «Поділляцукор», оптова ціна на солодкі кристали на початку вересня знизилася до 2,73 гривні за кілограм. Єдине, що радує цукроварів у нинішньому сезоні, — висока цукристість: 15,6 відсотка цукру містять в собі перші тонни коренів.

Саме за рахунок цього в «цукровому Донбасі» сподіваються виробити цукру стільки, як торік, — 240 тисяч тонн. Бо буряків, за прогнозами, накопають не більш як два мільйони тонн — на 500 тисяч центнерів менше торішнього. Площі цукристих в області також скоротилися — на 15 тисяч гектарів і становлять 100 тисяч га. Загалом у нинішньому сезоні корінці перероблятимуть на двадцяти заводах, **інформує наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

■ ФОТОФАКТ

У фермерському господарстві Олексія Бутенка, що у селі Дягови Менського району Чернігівської області, картопля розрослася на 140 гектарах. Майже 2,5 тисячі тонн вирощеного фермер планує реалізувати споживачам Києва, Донецька, Дніпропетровська, Одеси, Криму.

На знімку: картоплезбиральні комплекси німецького виробництва, які працюють у господарстві, майже не залишають бульб у полі.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Життя Насті Овчар у безпеці

Чи можна казати те саме про 1200—1300 потерпілих від вогню?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

(Початок на 1-й стор.).

За долею маленької героїні спостерігала, без перебільшення, вся Україна. П'ятирічна Настя, ризикуючи життям, винесла з вогню свою молодшу сестру. При цьому отримала близько 80 відсотків опіків шкірного покриву. Її вважали приреченою. Проте знайшлися спонсори, яким життя дівчинки було небайдуже. На зібрані кошти Настю відправили до Бостона. В американській клініці вона перенесла десятки складних операцій. Її лікування коштувало близько одного мільйона доларів. Тепер, як запевняють закордонні лікарі, життя дитини у безпеці. Однак до остаточного видужання ще далеко.

У Києві Насті на спонсорські кошти куплено трикімнатну квартиру, яка має спеціальне обладнання. За словами Ніни Карпачової, ремонт помешкання уже практично завершено. Але сам будинок, у якому воно знаходиться, ще не зданий в експлуатацію. Тому, як зазначила Омбудсман, поки що сім'я житиме у готелі «Братислава». Готель безплатно надав двокімнатний номер, у якому сім'я мешкатиме орієнтовно два місяці. Неподалік «Братислави» є навчально-виховний комплекс «Домінанта», в якому навчатиметься Настя, а Люда туди ходитиме до дитсадка. Нова Настина квартира теж розташована поблизу «Домінанти» та опікового центру. До речі, уперше до школи Настю пообіцяв відвести Президент України Віктор Ющенко.

Ось такий, здавалося б, хепі-енд. Якби не одне але — за словами головного комбустеолога МОЗ Георгія Козинця, щороку через опікові центри України проходить 1200—1300 хворих. Зокрема, нині на лікуванні у цих центрах є хворі, які отримали 70, 60, 45 і 40 відсотків опіків шкірного покриву. І далеко не про всіх з них пишуть газети. «У нас мають бути такі медичні заклади, щоб ми могли тут лікувати своїх дітей», — зазначила журналістам Катерина Ющенко. Георгій Козинець стверджує, що після випадку з дівчинкою проводять реорганізацію та укрупнення регіональних опікових центрів; впроваджують стажування наших лікарів за кордоном; провадять роботу з удосконалення технологій з вирощування шкіри.

Трагедія сім'ї Овчар вкотре підтвердила народну мудрість — поки не гримне, людина не перехреститься. Варто, врешті-решт, звернути серйозну увагу на фінансування вітчизняної медицини.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

■ А ТИМ ЧАСОМ

Через цікавість опинився в реанімації

Луганськ. В одному з занедбаних будинків дітвора знайшла каністру, з незрозумілою рідиною. Одинадцятирічний Іванко запалив сірника і підніс до каністри... Вона вмить спалахнула, і хлопчик перетворився на палаючий смолоскип. Дорослих поруч не було. У шоковому стані Іванко побіг додому, звідки його терміново доставили до міської реанімації. Транспортувати в обласний опіковий центр за медичними показаннями було неможливо, тому викликали фахівця з Луганська. Стан дитини — вкрай важкий.

Алла АНТИПОВА.

Повирізуване опалення, немає підлоги

■ ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

У Корці батьки пікетували районну державну адміністрацію. Причина — незадовільна підготовка міських шкіл №3 і №2 до нового навчального року.

— Дах третьої школи «розкрили» для ремонту. Пішли дощі, вода дійшла навіть до першого поверху, окремі класні кімнати вражені грибком. То хіба в таких умовах вчитися нашим дітям? До того ж досі лише половина даху накрита, інша прикрита плівкою. А що, як знову задощить? Чому не використане літо, чому не проявила наполегливості районна державна адміністрація, чому не була тривоги перед Всеукраїнським фондом соціальних інвестицій, який фінансує ремонт? — резонно запитують батьки.

Батьки дітей, які навчаються в іншій — Корецькій школі №2, теж обурені станом готовності закладу до нового навчального року. Він «облуплений», фундамент високий, сходи незручні, тож дітям проблематично добиратися у саме приміщення.

А ось у школі, що в селі Морозівці цього самого Корецького району, повирізуване опалення, розкритий дах над спортзалом, у двох класах немає підлоги.

Прикро, що для ремонтів шкіл не використані літні дні, коли діти були на канікулах. Зараз, коли тут навчаються, ремонтні роботи можна вести лише після уроків, інакше не минути дитячого травматизму. Та й осінній день короткий.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Василя БАСАРАБИ.

На знімку: ось такий вигляд після дощу мали окремі класи у школі №3 м. Корця.

■ ЦИФРА

1000 з мінусом

Майже на стільки дітей скоротилася кількість першокласників у школах Прикарпаття порівняно з минулим навчальним роком. У селах подекуди у перший клас пішло 3—5 дітей. Освітяни сподіваються, що демографічна ситуація з часом поліпшиться, адже в регіоні побільшало вагітних жінок. Але поки що у багатьох класах місця за партами пустують.

МНС готується до «вибухів»

Незабаром МНС планує почати розмінування території військових складів у Новобогданівці. Операція не з простих, оскільки значна кількість боєприпасів, розлетівшись після вибухів, деформувалися, багато які з них устромилися глибоко в землю і можуть здетонувати від найменшого дотику. Можливості утилізувати їх стандартними способами поки що нема, а тому вивозити їх з території бази, де сталася пожежа, неможливо.

Для вирішення проблем, пов'язаних з ліквідацією наслідків надзвичайної ситуації, Кабінет Міністрів виділив з резервного фонду більш як 2 млн. грн. Нині ведуться роботи з пробного спалювання пороху з військових складів. Для цього підготували чотири спеціальні котловани, завглибшки до трьох метрів. Уже знищено майже 500 кг пороху. Загалом же, як підрахували фахівці МНС, на військовій базі в Новобогданівці слід утилізувати близько 21 тонни пороху.

Ігор САМІЙЛЕНКО.

Запорізька область.

■ ФОТОФАКТ

На IV-му Міжнародному фестивалі антикварних автомобілів «Автофорум-2005», який відбувся у Києві, переможцем у трьох номінаціях став президент столичного автоклубу «Ностальгія» і дизайнер студії «Хохітва» Олександр Мілєров.

На знімку: О. Мілєров біля свого автомобіля «Хорьх» (Німеччина, 1939 р.).

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Країни Перської затоки допоможуть США

Країни Перської затоки мають намір направити для потерпілих від урагану «Катріна» у США гуманітарну допомогу. Міністр нафти Кувейту шейх Ахмед аль-фахд Аль Сабах заявив, що емірат надасть США допомогу в розмірі 500 мільйонів доларів, переважно нафтопродуктами. Уряд Арабських Еміратів прийняв рішення надати екстрену допомогу ліками, медичним обладнанням і продовольством. Рада міністрів Бахрейну надасть постраждалим від урагану 5 мільйонів доларів допомоги. Про свій намір допомогти жертвам стихійного лиха заявила також Саудівська Аравія, **повідомляє РІА «Новини».**

Фото AFP.

■ СВІТ КОРОТКО

КИТАЙ—БРЮССЕЛЬ

Домовилися…

Під час двосторонніх переговорів з проблеми доступу текстилю з КНР на європейський ринок Китай та ЄС досягли домовленості. Для участі в цьому саміті до китайської столиці прибули президент Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу, прем'єр-міністр Великої Британії Тоні Блер, верховний представник з єдиної зовнішньої політики та політики безпеки ЄС Хав'єр Солана. Криза навколо постачання китайського текстилю виникла після того, як Єврокомісія, виходячи з інтересів європейських виробників готового одягу, запровадила в червні до 2007 року квоти на ввезення десяти категорій текстильної продукції із Китаю.

ІРАК

На вибори — єдиним фронтом

Іракські суніти мають намір виступити на парламентських виборах, що відбудуться наприкінці 2005 року, єдиним списком. Він включатиме тільки ті політичні сили, які бойкотували вибори 30 січня. За словами ад-Дулеймі, котрий очолює найбільшу громадсько-політичну організацію іракських сунітів, майбутні вибори «покажуть реальний розклад соціальних і політичних сил у країні». Сунітів, які становлять 20% населення Іраку, звинувачували в тому, що вони бойкотували вибори 30 січня з тієї причини, що не мають масової бази та підтримки в країні.

ЯПОНІЯ

Лякають вибухами

11 лікарень Токіо одержали листи з погрозами вибухів. У посланнях йдеться про те, що ці лікарні будуть знищені протягом півтора місяців. Листи надійшли до медзакладів при університеті Токіо та 10 інших університетах. Жодних вимог у листах не висунуто. Поліція японської столиці цю інформацію не коментує.

На президента — уп'яте

Завтра в Єгипті відбудуться вибори президента. На посаду претендують вісім кандидатів. Згідно з опитуваннями громадської думки, абсолютний лідер перегонів — нинішній керівник країни Хосні Мубарак. Незважаючи на те, що це будуть перші в історії країни прямі альтернативні вибори глави держави, аналітики називають їх «грою в одні ворота». 77-річний Мубарак не приховує, що готовий обійняти посаду вп'яте, і обіцяє приділити основну увагу соціальним питанням: «Моя мета — створити робочі місця для молодих чоловіків і жінок. Працевлаштування молоді завжди було однією з найсерйозніших проблем, з якими мені доводилося стикатися протягом усіх цих років».

Виводити збиралися. Але з почестями

Секретаріат ООН терміново шукає заміну українським миротворцям у Лівані. Скандал трохи «підмочив» їхню бездоганну репутацію.

У доповіді про результати перевірки відповідними службами ООН діяльності українського миротворчого контингенту в складі Тимчасових Сил ООН у Лівані перелічено цілу низку правопорушень. Зокрема фінансових, допущених деякими посадовими особами Укрбату минулої ротації. Підсумок розслідування — рішення Секретаріату ООН про початок процедури заміни українського контингенту в Тимчасових Силах ООН (UNIFIL), сказано у заяві Міністерства оборони України.

На півдні Лівану в складі UNIFIL п'ятий рік виконує миротворчу місію український батальйон. У країні жовтих апельсинів і пам'яток древньої культури на узбережжі Середземного моря наші військовослужбовці розміновують поля і лікують місцевих жителів. До неприємного інциденту Укрбат зарекомендував себе в цій східній республіці як контингент професіоналів і гуманістів.

Рік тому командувач Тимчасових Сил ООН у Лівані французький генерал Алан Пелегріні в інтерв'ю «Голосу України» відзначив, що з Укрбатом у нього немає проблем і 3-й інженерний окремий батальйон ЗС України є прикладом для колег по місії.

Уже тоді говорили про планове виведення Укрбату з Лівану з огляду на скорочення UNIFIL. Йшлося про повне продовження місії ще на півроку. Минув рік. Так що залишити Ліван нашим миротворцям так чи інакше доведеться. От тільки хотілося б з почестями, а не зі скандалом.

Ольга ВІТЕР.

Тайфун «Набі» насувається на російський Далекий Схід

На Сахалін через Японію насувається тайфун «Набі». Як стверджують сейсмологи, за потужністю він дорівнює американському ураганові «Катріна». Ранком 8 вересня стихію очікують біля південних берегів Сахаліну і майже по всій Курильській гряді. В області вже оголошено штормове попередження, а морські рятувальники, пам'ятаючи про страшні наслідки урагану «Катріна», ретельно готуються до зустрічі з підступним гостем.

Дві новини для Шрьодера

У Німеччині пройшли теледебати між претендентами на посаду канцлера країни — діючим главою уряду Герхардом Шрьодером і лідером опозиції Ангелою Меркель. Перші опитування показали: Шрьодер виграв дуель. Але була для канцлера і погана новина: 87 відсотків опитаних заявили, що це ніяк не вплине на їхнє рішення, за кого голосувати, а канцлер поки що програє. До парламентських виборів у Німеччині залишилося менш як два тижні.

Туреччина попереджає

Прем'єр-міністр Туреччини Тайіп Ердоган попередив, що Анкара може відмовитися від членства у Європейському Союзі. Це відбудеться в тому разі, якщо їй пред'являтимуть умови, не передбачені процесом євроінтеграції. Зокрема, вимогу визнати Республіку Кіпр. Початок переговорного процесу намічено на 3 жовтня.

■ ФОТОФАКТ

Після завершення трьох «Днів Тбілісі у Києві» на столичному майдані Незалежності відбувся концерт мистецьких колективів Грузії.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Оголошення про проведення конкурсу

Державне управління справами оголошує Всеукраїнський відкритий творчий конкурс на кращий проект архітектурно-дизайнерського оформлення Центру ділового та культурного співробітництва «Український дім» та прилеглої до нього території згідно з розробленою концепцією створення Центру ділового та культурного співробітництва «Український дім» на базі Палацу мистецтв «Український дім».

З умовами проведення конкурсу та концепцією створення Центру ділового та культурного співробітництва «Український дім» можна ознайомитися на інтернет-сторінці: **www. ukrchas. net.**

Термін проведення конкурсу — з 1 вересня по 1 жовтня 2005 року, конкурсні пропозиції надаються за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 2, Палац мистецтв «Український дім», кімната 25, не пізніше 17.00 30 вересня 2005 року.

Організаційний комітет.

А гроші звідки?...

■ ТЕМА

За підсумками «відмінної» оцінки роботи уряду за перші сто днів було обіцяно обговорювати кожні наступні сто днів його діяльності. З невідомих причин, про які, однак неважко здогадатися, «розбір польотів» уже за 200 днів наприкінці серпня не відбувся. Натомість обговорювали «амбіційно-позитивні успіхи» першого півріччя, хоч уже були відомі провальні підсумки за червень. Порівняно з липнем 2004 року промисловість відмінусувала 2,4% з обсягів виробництва. Тому за підсумками семи місяців приріст виробництва у липні знизився порівняно з червнем з 5 до 3,9%. Будівельники дали мінус 8,1%, транспортники — 2,6%, а обсяг оптового товарообороту зменшився на 7,3%.

На такому тлі мав би настати обвал зниження приросту ВВП, оскільки ці галузі забезпечують 60% показника. Хоч як дивно, не сталося. Завдяки прислужливому Держкомстату: приріст ВВП, за його даними, в липні порівняно з червнем знизився з 4 до 3,7% — всього лише на 0,3%. Дивовижно: за Держкомстатом, найважливіші показники знижуються на цілі відсотки, а ВВП лише на 0,3%, що є статистичним парадоксом, — в червні за падіння промислового виробництва на 0,9% порівняно з минулим роком приріст ВВП знизився на 0,7%, а в липні за куди більшого падіння промисловості (на 2,4%) ВВП знизився лише на 0,3%.

Дуже схоже, що новий уряд пішов шляхом старого, тобто штучного «поліпшення» економічної ситуації. Тут уже не тільки у фахівців постає запитання: якщо ВВП падає, то звідки уряд братиме гроші на бюджетні витрати, зокрема соціальні, які він щоразу обіцяє збільшити? Воно не поставало б, якби уряд не обіцяв цілковитої прозорості діяльності. Але вона є такою «темною», що навіть міністр фінансів в одному з інтерв'ю заявив, що «не знає, звідки, але гроші надходять».

Тим часом прем'єр Юлія Тимошенко дедалі більше використовує урядову трибуну для полум'яних виступів на тему: «Усі заважають працювати», а найбільше, звісно, Верховна Рада. Але: за планами уряду, рівень приросту ВВП повинен був становити 8,2%. З розрахунку МВФ, цей показник опуститься до позначки 5,5%, а деякі фахівці прогнозують його ще нижчим — на рівні «фонового формату 1—2%». Тож складається враження, що уряд вибудовує чергову фінансову піраміду, що, як відомо, завжди закінчується одним і тим самим результатом: крахом.

Ясність у це питання міг би внести план соціально-економічного розвитку на 2005 рік, що його Прем'єр-міністр повинна була представити Верховній Раді у березні. Адже програма нового уряду, за словами Тимошенко, становила лише наміри, філософію діяльності: десять кроків назустріч людям, але без жодної цифри. Що з цим планом? Чи глава Кабінету про нього забула, чи ще була яка причина, але конкретну програму вона не представила. Відтак прем'єр може позитивно оцінювати навіть негативні «успіхи», залишаючись неконтрольованою, коли криза стане неминучою: порівнювати не буде з чим: де «записано», що саме мало б бути?

Тимошенко знехтувала рішення Верховної Ради про підготовку плану соціально-економічного розвитку, позбавивши парламент можливості орієнтуватися у створенні бюджету на 2006 рік. Але водночас вона покарала й себе: заблукала між висадженими нею самою трьома соснами. Тому й заганяє економіку країни в дедалі глибше болото кризи, вручну латаючи дірки то там, то тут. Чи не час вже взятися за діло, підготувати і для Верховної Ради, і для суспільства конкретні цифри розвитку економіки? Адже без цього вона — що човен без керма та вітрил…

Валентина ПИСАНСЬКА.

На сторожі верховенства права

XX століття стало добою народження незнаного досі явища — конституційної юрисдикції. Сприяла цьому об'єктивна необхідність захистити демократичні основи державного ладу, а для цього слід забезпечити дотримання основних принципів, закріплених у Конституції.

Конституційне правосуддя як явище відносно нове потребує постійного глибокого аналізу, який сприяв би визначенню напрямів його подальшого удосконалення. У зв'язку з цим важливе значення мають наукові праці вчених-юристів у цій сфері. Однією з таких праць стала монографія відомого українського вченого доктора юридичних наук, професора Анатолія Селіванова «Верховенство права в конституційному правосудді: аналіз конституційної юрисдикції». Автор є не лише видатним науковцем, але і практиком: з 1999 року він — постійний представник Верховної Ради України у Конституційному Суді України. З цим пов'язана важлива особливість згаданої праці: вдале поєднання теоретичних основ конституційного права з аналізом практичної діяльності Конституційного Суду України, з якою автор знайомий зі свого власного досвіду. У монографії акцентовано увагу на розкритті та теоретичному обґрунтуванні основного призначення Конституційного Суду України, який не творить закони, не здійснює управлінської діяльності, а застосовує системний аналіз права, орієнтуючи всі публічні органи і громадян на реалізацію верховенства права. При цьому автор, виходячи з фундаментальних принципів права, досвіду зарубіжних країн, дає оцінку правовому регулюванню діяльності Конституційного Суду в Україні, висловлює власні міркування і ставить питання до дискусії.

У монографії охоплено досить широке коло питань: місце Конституційного Суду у системі органів влади демократичної держави, його роль у забезпеченні верховенства права, тлумачення конституційних та законодавчих норм, конституційне провадження. Значної уваги у праці приділено аналізу рішень і висновків Конституційного Суду України, який єдиний наділений правом конституційного правосуддя і конституційного контролю за актами, які приймаються Президентом, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів і Верховною Радою Автономної Республіки Крим. Автор висвітлює вплив актів Конституційного Суду України на реалізацію конституційних прав людини і громадянина, таких, як право на недоторканність особи, свободу, честь, гідність, політичні права, право на охорону здоров'я, власність, освіту тощо. Дається розгорнута характеристика впливу рішень та висновків Конституційного Суду на розвиток цілих галузей права і створення цілісної правової системи, гармонізованої з Конституцією України. Крім того, автор звертає увагу на значення рішень Конституційного Суду, якими дається оцінка актів та дій органів державної влади, коли між ними виникає спір про право і правозастосування. Відзначається, що із закріплених в Основному Законі повноважень Конституційного Суду випливає ще одна важлива функція цього органу: формування суспільного праворозуміння. Вона пов'язана з тим, що Конституційний Суд своїми рішеннями та висновками визначає, що саме є правом, створюючи свого роду правові прецеденти, які прийнято іменувати правовими позиціями (конституційно-правовими узагальненнями).

Книга є науково-практичним виданням, містить глибокий аналіз конституційної юрисдикції, починаючи з 1997 року, коли було ухвалено перше рішення, і становить вагомий внесок у розвиток науки конституційного права. Монографія Анатолія Селіванова «Верховенство права в конституційному правосудді: аналіз конституційної юрисдикції» буде корисною і для науковців, і для практиків — народних депутатів, суддів, прокурорів та правозахисників, а також розрахована на широке коло читачів.

Чи є нова влада українською?

Підготувати цей матеріал спонукало певне погіршення економічної ситуації — спад виробництва майже в усіх галузях економіки — металургія, машинобудування, металообробка, постійне і стійке зростання цін, очікування економічної кризи майже всіма верствами населення країни. Неупереджений аналіз того, що відбувається в економіці країни, свідчить: тривожні очікування абсолютно обґрунтовані. Більше того, макроекономічний аналіз демонструє, що країна входить в штучно створювану кризу.

Ці ствердження ґрунтуються на досить простих і базових законах ринкової економіки. Як відомо, в результаті дії низки законопроектів, прийнятих новою владою, доходи населення зросли за перше півріччя на 43%. Водночас зростання ВВП у 2004 році становило 12%, а в першому півріччі — лише 3,7%. Досить легко зрозуміти, що різниця у 27,3% нічим не забезпечується і приблизно становить рівень інфляції сьогодні, що підтверджує зростання цін на всі види продукції приблизно на таку само величину — за підсумками першого півріччя 2005 року.

Намагаючись прикрити свою хибну економічну політику, уряд ці показники офіційно не визнає і весь час посилається на рівень інфляції 9—10%, що абсолютно суперечить реальній ситуації, котру спостерігаємо щодня як на прилавках магазинів, так і в офіційних довідниках оптових цін постачальників.

Прагнучи зменшити інфляцію, уряд вирішив піти досить примітивним шляхом: зменшення грошової гривневої маси в економіці. Прийняте рішення реалізується зростанням «курсу гривні, в результаті чого зменшується покриття валютної виручки від експорту, а, отже, і грошової маси, оскільки експорт становить 63 відсотки ВВП. Ці кроки допомагають новій владі вирішувати ще одне завдання, яке вона сьогодні ставить чомусь на передній план: зменшення експорту та збільшення імпорту.

Кожна країна, кожен уряд у світі намагаються збільшити власне виробництво, експорт та зменшити імпорт з двох дуже простих причин: по-перше, для зростання кількості робочих місць, по-друге, від експорту продуктів отримують прибуток і збагачуються за рахунок покупця за кордоном, а від імпорту збагачується закордонний виробник.

Настирливе прагнення влади будь-що зменшити експорт і збільшити імпорт може засвідчувати тільки одне: вона працює на користь закордонного капіталу і на зубожіння власної країни.

Та повернімося до монетарної політики. Уряд змусив Нацбанк збільшити курс гривні, у такий спосіб зменшивши гривневе покриття експорту, посилаючись при цьому на необхідність зменшення інфляції. Тепер давайте розберемося з огляду на суто макроекономічні показники.

Як уже було сказано, в Україні 63% ВВП становить експорт, і, таким чином, гривневе покриття, отримане від продажу валюти, експортної виручки, має покрити 63% видатків на створення цього ВВП. Коли Нацбанк зменшує курс гривні, то він зменшує покриття цих видатків, але ж витрати вже здійснено, і тому цього покриття не вистачає для компенсації здійснених витрат, виникає дефіцит грошової маси.

Якщо хтось із представників влади і стверджує, що цей дефіцит грошової маси має призвести до зниження цін, то він або ніколи не читав жодного підручника з макроекономіки, або ж просто лукавить. Адже в кожному підручнику написано: боротьба зі зростанням цін шляхом зменшення грошової маси — справа практично безнадійна і неминуче веде до скорочення виробництва і розвитку економічної кризи.

Уперше з цим зіткнулися в США ще 140 років тому. Цей приклад наводять завжди як класичний. Намагаючись знизити високі ціни, що виникли за часів громадянської війни 1862—1870 рр., уряд США пішов шляхом зниження грошової маси. В результаті в економіці країни відбувся найтриваліший в історії спад — із 1873 до 1879 року. Такі само негативні наслідки виникли у результаті політики зменшення грошової маси Федеральної системи США в період великої депресії 30-х років.

Зрозуміти це дуже просто. Гривневий дохід (Y) — в якому 63% експортної виручки, іде, згідно з макроекономічною теорією, на покриття таких видів видатків:

C — споживання,
G — бюджетні витрати,
I — інвестиції.

$Y = C + G + I$

Коли цей дохід зменшується, то передусім страждають інвестиції, на них перш за все не вистачає коштів, в результаті чого скорочується виробництво, що ми і маємо в Україні (скорочення в металургії, машинобудуванні, будівництві). Будівництво взагалі є індикатором економічного розвитку. Зменшення інвестицій у будівництво означає не що інше, як те, що економічне зростання в Україні зупинилося. Варто також відзначити, що споживання «С» і бюджетні витрати «О», які є основними чинниками інфляції, вже зросли, і відбулося це адміністративним шляхом через встановлення новою владою нових розмірів зарплати, пенсій, дотацій тощо та з прийняттям нового бюджету, і зменшити ці

показники можна лише законодавчо знизивши всі вищезгадані виплати. Звісно, це неможливо, бо ніхто в країні не візьме на себе відповідальності за загострення соціальної напруги в суспільстві, тим паче напередодні виборів.

Проте ще нікому в світі не вдавалося знизити ціни монетарним шляхом, усі такі спроби обов'язково закінчувались глибокою кризою.

Окрім того, Нацбанк вживає заходів стосовно підвищення кредитних ставок, що також зменшує за всіма правилами економіки інвестиції і негативно впливає на рівень виробництва. Але ж скорочення виробництва за зростання цін, яке ми маємо нині, — це шлях до стагфляції — найстрашнішого явища в сучасній економіці. На жаль, саме в цьому напрямі й веде нас нова влада.

Зниження виробництва, яке має місце в Україні, поряд із незадоволеним попитом призводить до зростання цін, тобто результатом монетарної політики, що її проводить Нацбанк в нашому випадку, буде не зменшення інфляції, а навпаки, її розкрутка, про що і свідчить все наше сьогоднішнє буття. За такої ситуації центральний банк будь-якої країни нізащо не повинен допускати дефіциту грошової маси. Але ж це робиться всупереч усім законам економіки.

Більше того, якщо проводити політику ревальвації далі, то це призведе до того, що експортери не зможуть покрити навіть свої витрати на виробництво. У результаті найближчим часом матимемо різке економічне падіння з численними банкрутствами, спалахом безробіття та зубожіння країни. Це — економічна закономірність. А як швидко падає конкурентоспроможність нашої економіки! Українське вугілля стало на 10 % дорожчим за російське тільки завдяки тому, що російський рубль здешевів, що, звичайно, вигідно російській економіці, а гривня подорожчала на 5%, і сьогодні українська металургія переходить на російське вугілля. А куди накажете подіти наших шахтарів?

Чи всього цього не знають можновладці нової влади, або міністр економіки не читав підручників з економіки?

Може це й так, але малоймовірно. Скоріше за все, всі ви, панове можновладці, добре розумієте, що діється, і проводите це свідомо. Річ у тому, що сьогодні керівникам нової влади майже нічого не належить в Україні. Майже нічого не має в цій країні й західний капітал. І от для того, щоб організувати «перерозподіл» власності, і створюється штучно економічна криза, яка в результаті призведе до краху підприємств-експортерів, їх банкрутства, що, в свою чергу, дасть змогу західному капіталу та нашим новим можновладцям скупити їх за безцінь.

А те, що при цьому країна провалиться в прірву економічної кризи, буде відкинута на декілька років назад, що її населення, мабуть, ще скоротиться та розбіжиться по закордонах, це для влади лише «ціна реприватизації», і більше нічого.

Дуже дивна позиція Нацбанку. Скоріше за все, пан В. Стельмах все добре розуміє, але підкоряється тиску нової Банкової та Кабміну.

Тож хотілося б звернутися до вас, керманичів економіки, і отримати відповідь на всі запитання.

Володимире Семеновичу, ми, фракція комуністів у Верховній Раді, за вас голосували тому, що досі ви проявляли себе як незалежний професіонал, котрий піклується про інтереси держави і є абсолютно незаангажованою людиною. Збережіть свою позицію, не станьте розмінною монетою політичних сил, що ведуть країну до прірви, тому що в такому разі втратите не тільки наші голоси у Верховній Раді, а й авторитет і повагу всього українського народу. Адже ви сьогодні — людина, котра може протистояти в цих питаннях владі та запобігти кризі, й саме на вас покладено сьогодні таку велику відповідальність.

А ви, вельмишановний Вікторе Андрійовичу!

Ви обіцяли на Майдані говорити тільки правду, дотримуватися демократичних норм керівництва. Де ж вона, та демократія, де правда? Ви не визнаєте сьогодні реальний стан речей в економіці, фактично обдурюєте народ сфальсифікованими показниками. А де обіцяна відкритість та публічність? Більш кулуарного прийняття рішень, в тому числі й у економіці, за часів незалежності в Україні ще не було.

Поясніть нам, будь ласка, пане Президенте, ще один дуже цікавий факт. Кожному рішенню про ревальвацію гривні передує, як правило, візит чиновника МВФ, ЄБРР або ще якогось. Здається, саме їхніми порадами і керується уряд. А ви колись замислювались, чиї інтереси захищають ці люди насправді? Чи потрібен їм український експортер? То, може, саме їхні бажання — збільшити імпорт та максимально придушити вітчизняного експортера — ви так старанно виконуєте?

Сергій ЧЕЛНОКОВ,
народний депутат України, член Комітету ВР з питань бюджету, фракція КПУ.

Гуманоїди в мундирах

До уваги Генерального прокурора Святослава Піскуна

■ АНОМАЛІЇ

Знущання з чужих страждань не повинно бути прощуване.
Антон ЧЕХОВ.

Був задум назвати це журналістське розслідування жорстко й помітно: «Звірі в подобі ментів». Але які вони, наші «герої»-погононосці, звірі? У них є чарівні дружини, обожнювані діти, кохані матері нарешті. Усі вони переконані, що їхні чоловіки, тати, сини служать чесно, не грішать зловживаннями, життям ризикують заради співгромадян.

Ні, сатрапи, які калічать тіло і душу, — не звірі. Але й не люди. Вони, як на мене, гуманоїди: бездушні, нещадні, безжальні (продовжувати?) прибульці зі злої, кровожерливої інопланетної цивілізації. Наше лихо, що ці варвари — правоохоронці, найняті платниками податків захищати наше життя і спокій.

Сходження і падіння

Хай йому грець, тому плугові, який вивернув у квітні 2001-го з чорнозему чотири голови і стільки ж рук. З цієї страшної знахідки в Тетіївському районі Київщини почалося сходження на Голгофу і падіння в безодню фігурантів трагікомедії.

Звістка про маніяків з подачі керівництва обласної міліції долетіла до міністра, який узяв розслідування під особистий контроль.

Як тут сищикам не постаратися, як не показати свої найниціші риси? Контроль генерала — отже, проінформований і Президент. Отже, вранці — убивці, ввечері — зірочки й посади.

Пінкертони рили куди тому плугові. Незабаром «вирили» безцінний для кар'єрного злету «скарб» — Олександра Рафальського, київського підприємця, якого в перші години без суду і слідства телебачення явило країні як досвідченого організатора й убивцю.

Це він, стверджували ласі до сенсації ЗМІ, у 1998—2001 роках умертвив із братками п'ятьох киян.

Це він, «з метою незаконного збагачення шляхом скоєння навмисних убивств громадян з наступним заволодінням їхніми квартирами створив організовану злочинну групу» і тримав у жахові регіон.

Мені доводилось читати сотні вироків, але такого бездоказового, на мій погляд, вердикту, який вийшов зі стін апеляційного суду Київської області (головуючий Н. Гурін, суддя Р. Гайдай), не пригадую. Утім, нічого на суд нарікати, коли слідство проведене односторонньо й неповно. В цьому переконані засуджені, їхні адвокати і юристи, що вивчали справу.

З чотирьох засуджених до різних строків ув'язнення (Рафальський — до довічного) Олександр єдиний, хто не визнав вини. «Винуватий тільки в тому, що написав заяву в орган опіки і піклування від імені товариша на його прохання», — зізнається 34-літній чоловік. Він готовий нести за це покарання (відбуває строк з червня 2001-го), але брати на себе гріх справжніх убивць не може і не хоче.

— Сина обмовили, і це в суді неодноразово визнавали «подільники» Сашка, — стверджує його мама Тамара Михайлівна. — Ви тільки подивіться протоколи судових засідань. Суд, переконана, зовсім не врахував свідчень обвинувачуваних, він узяв до уваги тільки «одкровення», дані ними слідчому.

Що ж, почитаймо.

Степан Ч., тричі судимий, зізнався в чотирьох убивствах:

«Щоб зняти з себе провину, я розповідав слідчому, що все придумав Рафальський, що він допомагав мені в убивствах, що квартири — це ідеї Рафальського; ідеї Іконникової я приписав Рафальському. Вбивства, які я скоїв, туди на перший план поставив Рафальського. Я казав неправду на попередньому слідстві... Усе, що казав..., — це неправда... Я розробляв план убивства Вікторії О. з метою наживи. Неправда, що Рафальський бив сокирою Віку по голові. Так, я обмовив Рафальського в убивстві О., її дочки Ганни і Юрова. В нас із Рафальським були неприязні стосунки. Він мені не подобався як людина. У мене була заздрість до Рафальського».

І (увага!) далі читаємо:

«...Не було ніякого злочинного угруповання. Я лікувався від алкоголізму, випивав у день десь літр. Після затримання мене дуже тягло випити... Після допитів на ніч мені наливали. На першому допиті, коли я знятий на камеру, я там у нетверезому стані. Мене викликали на ІТУ... Я там випивав і закушував...»

І досудові свідчення слідство і суд взяли за основу?

Коментувати таку «об'єктивність» і «всебічність» слуг Феміди не хочеться.

Володимир ХАРЧЕНКО, раніше судимий, колишній чоловік убитої (за версією слідства) Олени:

«Не було вбивства моєї дружини... Я не знаю, де вона... Ч. мені казав..., щоб я валив усе на Рафальського. На слідстві я казав те, що від мене вимагали. У них був акцент на Рафальського. Мене напоумили давати такі свідчення кийок і струм».

Про биття, яке визначає свідомість, — нижче. Зараз відзначимо, що труп Олени досі не знайдено. Але ж загальновідомо: нема тіла — нема злочину. Проте суд «не помітив» такого «дріб'язку». Хоч у справі є міліцейський рапорт, де повідомляється, що Олену бачили в Тетієві. Про це розповіла мені і Надя Харченко...

В'ячеслав Б., двічі судимий:

«Винним себе не визнаю, я не скоював убивств, про вбивство мені розповів Ч. ... Він у суді казав правду. З жодним із підсудних не було очних ставок... Слідчий казав, що переб'є мені ст. 93, п. «г», на свідка... Потім, коли мені висунули обвинувачення, я цього не чекав. Коли вдруге оголосили обвинувачення, я зрозумів, що мене обдурили. Я давав свідчення зі слів Ч. ...»

І не юристові зрозуміло: засуджені давали суперечливі свідчення. Як усунути суперечності без очних ставок? Слідство їх не проводило. Феміда цього разу, схоже, скористалася пов'язкою.

Але хіба тільки цього? Трупи пролежали в землі, як вважає експерт, від місяця до півроку, їх у центрі Тетієва відкопували, розчленовували і вивозили машиною в поле. Думаєте, слідчий задавався питанням, як можна було розкладені тіла дві ночі «обробляти» за 200 метрів від райвідділу міліції? Чи не в протигазах працюють доблесні стражі? А факт відсутності трупної отрути в авто — не факт? А безрезультатні активні пошуки за наводкою Чернака знарядь убивства теж ні про що не свідчать? Тоді слідчому треба було шукати крадених курей у селі — користь очевидна.

Далі — більше. Експерт пише, що в полі й у споруджуваному магазині, на території якого начебто закопували чотирьох убитих, знайдено волосся і воно «є волоссям людини». Чиє конкретно? Ще одна експертиза підтверджує, на думку слідства, провину засуджених: на зіскрібках із дверей будинку виявлено кров... Що, мовляв, не виключає можливого походження крові знайдених голів. Чия конкретно ця кров?

З яких це пір сумніви трактуються не на користь обвинувачуваних? А кого взагалі знайшли в 2001-му? Хто міг упізнати в розкладеній тілесній масі тих, кого назвали правоохоронці?

Тітка однієї з загиблих розповіла, що її відправили в бюро експертиз, де дали на впізнання два черепи. Вона нібито впевнено сказала, що один з них — племінниці. Потім їй подзвонили й повідомили: 90% збігів. Вона поховала останки, але, за її визнанням, до кінця не впевнена, що то останки родички.

Ще один перл доказу знаходимо у вироку: *«Підтверджуються свідчення Ч. і висновком ситуаційної (? — **Авт.**) судово-медичної експертизи... про те, що смерть Олени Харченко могла настати за обставин, вказаних Ч. при проведенні відтворення обстановки та обставин події. Причиною її настання можна вважати травмування спинного мозку...»*

Чудеса! Труп у вказаному Ч. місці не знайшли, але лиходій показав, ЯК було діло, а експерт подивився і визначив: таки так, Олена могла померти саме ТАК.

«Скажи еще спасибо, что живой»

Про те, що коїться в міліцейських ізоляторах, знають не тільки тамтешні стіни і Ніна Карпачова. Схоже, окремі гуманоїди в мундирах ставлять метою доставляти до суду знесилених фізично і зломлених морально обвинувачуваних. Феміда з пов'язкою на очах цього, зрозуміло, не бачить. Їй простіше спілкуватися зі скореними, з відпрацьованим матеріалом, як висловлюються слідчі-циніки.

Таким «матеріалом» вони, схоже, хотіли представити суду і Рафальського.

Усе складалося, на думку «орачів», якнайкращим чином: члени «банди» працювали на будівництві магазину, туди вони заманювали жертви, вбивали їх і тут-таки ховали. Маячня? Правоохоронці, гадаю, пишаються такою версією. Залишалася «дурниця»: довідатися час, дату скоєння лиходійств; ініціаторів і організаторів; знаряддя злочину, співучасників... Одне слово, для розв'язання задачі потрібні були дані. Коли в лапи гуманоїдів потрапили Харченко і Ч., який назвав організатором темних справ свого роботодавця Рафальського, кар'єристи, схоже, полегшено зітхнули. І почали «відпрацьовувати матеріал».

Але чому правоохоронці обрали жертвою Олександра — залишається загадкою для нього, адвокатів і тих, хто знає цього киянина.

Розповідає Надія ХАРЧЕНКО, дочка засудженого Володимира:

— *Я виписалася з лікарні, де належало лікуватися ще амбулаторно, і, оскільки до Тетієва далеко, поїхала до хорошого знайомого сім'ї Олександра Рафальського, який наймав квартиру в Києві. 13 червня 2001-го опівдні подзвонили, господарка відчинила двері. Раптово на кухні з'явився чоловік і спитав, як моє прізвище. На зустрічне питання він ударив мене по обличчю, крикнувши, що багато балакаю. А в цей час інші незнайомці в цивільному мучили Олександра. Від удару по голові він упав, його підняли і почали сильно бити руками й ногами. Він навіть не намагався пручатися. Надівши наручники, нас відвезли в управління міліції, де продовжували знущатися. Мене били так, начебто я — здоровий чоловік, як Сашко, а не підліток. Про образи і приниження промовчу.*

«13 червня 2001 року разом із співробітниками... Ш. і Б. мною... було проведено затримання гр. Рафальського... Під час затримання на квартирі підозрюваного останній намагався сховатися в санвузлі (туалет) і вилізти у вентиляційний вихід (? — Авт.). Згідно зі ст.13 Закону «Про міліцію» мною... був застосований прийом рукопашного бою».

(З пояснень командира батальйону «Беркут» капітана міліції Т.).

Такі ж пояснення дали Б., підполковник міліції, і Ш., лейтенант. Обидва офіцери обласного УБОЗу твердять, що не били Олександра смертним боєм, а лише застосували прийоми і спецзасоби (наручники).

А чому, добродії, ви не скористалися ефективнішим засобом типу «Черемха»? Після цього Рафальський з вентиляційного люка сам би випав до ваших натренованих ніг. Як тарган випав би.

Після приборкання в квартирі, свідчать Надія та Олександр, погононосці продовжували вправи над ними в управлінні. «Я більше не бачив Надю, але чув через стіну її несамовитий крик і плач, — пише Рафальський. — А екзекуції наді мною, як виявилося, тільки почалися. До кабінету ввійшло троє, наділи наручники ще й на ноги, пристебнули до стільця і стали дубасити по голові, хворих нирках. Руками й ногами. При цьому вимагали писати явку з повинною. Тоді тільки я довідався, що чекають від мене зізнання в убивствах і навіть у зґвалтуванні неповнолітньої... Наді Харченко».

Глумилися з беззахисного, за словами Сашка, від четвертої дня до 11-ї вечора. У кабінеті бував і якийсь товстунчик у цивільному, котрий активно підключився до катувань (Сашко непритомнів п'ять разів) і, демонструючи силу й точність ударів, примовляв: «Учіться, доки живий. Він у мене заговорить».

Лише тупі копіюють одне одного. Трійця «ангелів», дивлячись на товстуна, вправлялася як могла, завдаючи удари під питання-рефрен: «Будеш писати? Будеш писати?»

Утративши на деякий час зір і слух, Рафальський уже нічого й не відчував. Реагував на воду й нашатир. Навіть на систему «Лікар», рекомендовану, як розповідає засуджений, генералом, який зазирнув, відгукувався мляво. Задихаючись у кульку, а потім у протигазі, жертва тільки стогнала і хитала головою: «Писати не буду».

Давши віддихатися, змити кров, гуманоїди вивели затриманого до машини. А тут підоспіла «Магнолія», яка й сповістила світові про піймання ватажка банди...

Його вивезли в Обухів. В ізолятор тимчасового утримання (ІТУ) Рафальського, який ледь дихав і фактично не міг пересуватись, не прийняли. У місцевій лікарні чергова лікарка відмовилась видавати довідку про можливість тримання його в ІТУ. Довідку, «підштукатуривши» садна й синці, дав лікар-чоловік. Міліціонери занесли побитого в машину, а потім в ІТУ. Цього разу там клієнта прийняли.

За 12 днів ходіння по муках Олександра переводили з одного ізолятора в другий — Обухівський, Тетіївський, Ставищенський. Медичну допомогу, запевняє страдалець, не надавали, їсти він не міг, та йому ніхто й не пропонував перші три доби. А биття тривало. Його продовжили мучителі з рідного Тетіївського райвідділу, як стверджує Рафальський у багатьох заявах про злочини погононосців. До слова, реакція на них — така ж, як у тарганів на дихлофос.

У липні Тамара Рафальська й адвокат були на прийомі в Юрія Луценка. Відповіді на їхні скарги поки що нема. Єдиний, хто активно відгукується на звертання Рафальських, — Володимир Стретович, голова Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю й корупцією.

«Садист широкого профілю Г. після жорстокого побиття махав переді мною марлею з нашатирем і вимагав, якщо хочу жити, писати явку з повинною, — повідомляє Олександр Анатолійович. — Ми продиктуємо, сичав...»

На роздягненому догола незговірливому підозрюваному закріплювали дроти і підключали струм. Неодноразово, як стверджує Олександр.

17 червня викликали «швидку», її медпрацівники констатували: не госпіталізуємо — помре. Але як міліція може відпустити на лікарняне ліжко маніяка?! Сидіти на нарах! І якби не обурений «милосердям» колег начальник Ставищенського ІТУ, який викликав «швидку» в черговий раз, залишився б старший слідчий столичної облпрокуратури Василь Карман, що розслідував резонансну справу, без головного підозрюваного. А значить, кар'єра випорснула б із рук успішливого «слідака». До слова, це з його мовчазної згоди, як вважають Рафальський та інші засуджені, дійшли до такої сваволі гуманоїди.

Результат того садизму — тривале лікування Рафальського в лікарні, дві (!) операції.

Ще 19.07.2001 р., після настійних вимог, слідчий «здався» і призначив судмедекспертизу. Фахівець підтвердив: рани на голові, гематоми, синці на спині, руках і ногах могли бути отримані в період, зазначений у скарзі Рафальського. Його не могли бити кийком, але цілком можливо руками і ногами, зробив висновок експерт.

Достатньо, щоб знайти винних двоногих «гуманістів» і спитати за тортури? На мою думку, цілком. «Пошуки» тривали до середини вересня 2001-го. Почалося все й закінчилося службовою перевіркою.

Висновок: матеріали службового розслідування направити... до облпрокуратури, тобто Карманові. Старший слідчий скрупульозно і принципово вивчив їх і ухвалив відмовити в порушенні карної справи «за фактом завдання тілесних ушкоджень Рафальському О. А. у відношенні співробітників Б., Ш., Т.». Треба думати, найоб'єктивніше розслідування обмежилось опитуваннями цієї трійки і працівників ІТУ районів? Ніхто, виявилось, Олександра не бив, йому роз'яснювали тільки причини затримання і його права (до слова, під час цих «тихих бесід» адвокат не був присутній). Загалом Карман, мабуть, не став «розкопувати» сенсаційний факт, що підслідний не тарган, тому засвідчив у постанові: тілесні ушкодження одержані під час затримання, коли «Рафальський намагався втекти через вентиляційний отвір...»

25 червня 2001-го слідчий нарешті люб'язно допустив до захисту адвоката. Закінчився перший етап страждань. Фізичних страждань. Розпочався і триває моральний — Олександр Рафальський ні на йоту не вважає себе винним у смерті людей, в тому числі любимої ним (збирались одружитися) Вікторії та її дочки... Він знає, кому «зобов'язаний» своїм поламаним життям. Він хоче знати, «кому сказать спасибо, что живой» (Володимир Висоцький).

Замість коментаря

Україна «засвітилася» катуваннями. Європейський суд з прав людини зобов'язав нашу суверенну виплатити побитому міліцією в 2000 році харків'янину вісім тисяч євро. Справа Олексія Афанасьєва проти України стала першим виграним у Європейському суді процесом щодо тортур у нашій країні. Справи Олександра Рафальського, Володимира Харченка і багатьох-багатьох інших на черзі?..

Іван ІЛЛЯШ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

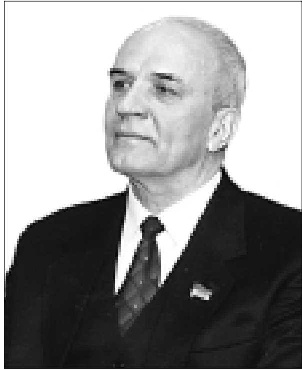
Приватизація — тест для ВАТ «Укртелеком» і держави

Найближчі півтора-два роки у світі зростатиме привабливість великих телекомунікаційних компаній для інвестування в їх розвиток і створення на їх основі інфраструктури нових сервісів на базі інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ). ВАТ «Укртелеком» залишається одним з найпривабливіших потенційних об'єктів для інвестицій в Україні.

2004 рік компанія отримала 911 556,3 тис. грн. чистого прибутку, а дохід збільшився на 17,6% і досяг 6 млрд. гривень. Укртелеком контролює більш як 80% ринку місцевої телефонії, обслуговуючи понад 9,3 млн. абонентів і володіє найрозгалуженішою первинною мережею волоконно-оптичних каналів зв'язку загальної протяжністю більш як 15,5 тис. км. Крім проданих на пільгових умовах працівникам компанії 7,14% акцій, решта (92,86%) перебуває у власності держави. Прибуток Укртелекому в цьому році має становити 1 585 млн. грн., більш як 700 млн. грн. з яких уже перераховані дивідендами до держбюджету.

Попри те, що стара влада не була проти продажу частини акцій (як — це тема окремого дослідження), питання приватизації найбільшої телекомунікаційної компанії держави залишається одним з найболючіших і для нового керівництва країни.

Про це та про розвиток телекомунікацій та інформатизації наша розмова з провідним вітчизняним фахівцем, народним депутатом України, членом Комітету Верховної Ради з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства та зв'язку, кандидатом економічних наук Віталієм КОРЖЕМ (на знімку) ***(фракція Блоку Юлії Тимошенко).***

П'ять мільярдів доларів — не фантастика

— Віталію Терентійовичу, як ви оцінюєте ситуацію довкола приватизації Укртелекому?

— Розмови про це ведуться давно. Як ви знаєте, продаж найбільшого державного активу Укртелекому відкладався три роки поспіль. Ще всередині травня голова Фонду держмайна України Валентина Семенюк заявила, що приватизація Укртелекому може стартувати вже на початку літа. Однак, вважають фахівці, все видається дивним хоча б через те, що на сьогодні ніхто не дав обґрунтованої оцінки вартості українського лідера в галузі телекомунікацій. Саме цей факт, а також наближення моменту довгоочікуваної приватизації Укртелекому підігріває гарячі дискусії про його ринкову вартість. Аналітики телекомунікаційної галузі припускають, що нинішня невизначеність справжньої вартості Укртелекому може посіяти сумнів і в потенційних інвесторів. Уряд сьогодні покладає великі надії на те, що приватизація Укртелекому може відбутися ще цього року. Однак, на мою думку, зараз така поспішність є передчасною.

— Ще й досі не вщухають розмови про те, як скориставшись недалекоглядною політикою минулого уряду, російський оператор мобільного зв'язку «МТС» здобув цілковитий контроль над провідним українським оператором мобільного зв'язку — UMC.

— Зрозуміло, крім удару по національному оператору, ця «угода» істотно зачепила інтереси державного бюджету. Через це, вважають фахівці, продаж 51% акцій українського мобільного оператора, активи якого раніше належали Укртелекому, власне, сьогодні буде негативно позначатися на його приватизації. Фактично вийшло так, що від національного оператора «відкусили» один з найліквідніших активів без зменшення його статутного фонду. Цей крок значно знизив привабливість Укртелекому як об'єкта продажу.

— Наскільки вплине на приватизацію Укртелекому ситуація, в якій опинилися французька компанія France Telecom та консорціум Mustcom Ltd. Джорджа Сороса. Перша, вклавши в польського оператора зв'язку TP SA Capital Investment Group 5,224 млрд. дол, протягом 2001 року втратила 86% чистого прибутку, а Сорос, придбавши 25+1% акції «Зв'язокінвесту» за 1,875 млрд. дол. торік назвав свій вклад чи не головною «інвестиційною» помилкою, заявив про продаж блокуючого пакета оператора. Однак продати свою частку в компанії йому вдалося тільки цього року лише за 600 млн. дол. — майже втричі дешевше.

— На мій погляд, Президент України Віктор Ющенко, виступаючи на «Міні-Давосі» (економічному форумі в Києві 16 червня цього року), зробив перший необхідний крок — наголосив на зацікавленості України у великих потенційних інвесторах, а серед підприємств, що можуть зацікавити бізнес, у тому числі є Укртелеком. Тому вважаю цілком виправданою позицію Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, а також голови Фонду державного майна Валентини Семенюк і міністра транспорту і зв'язку Євгена Червоненка щодо оцінки тієї частини акцій, яка запропонована до продажу (42%) — не може цей пакет акцій бути проданий за ціною річного прибутку Укртелекому (майже 1 млрд. грн.). Тобто вони наполягають розробити нову програму приватизації і найголовніше — розробити стратегічний план підвищення привабливості Укртелекому та рівня його капіталізації. Варто згадати і те, що в середині травня колишній держсекретар України Олександр Зінченко наголосив, що пакет 42,86% акцій Укртелекому має бути проданий не менш як за 5 млрд. доларів. Напевне, ця сума є бажаним максимумом, якого треба досягти. Це, по-перше. По-друге — таке бажання не є фантастичним, якщо взяти до уваги нещодавні повідомлення про початок продажу 6—8% акцій з державного пакета французького телекомунікаційного гіганта France Telekom за ціною 3,5—4,5 млрд. євро, або продаж 26% акцій пакистанського оператора Pakistan Telecommunication за ціною 2,6 млрд. доларів. Це є свідченням позитивних інвестиційних процесів у світі щодо галузі телекомунікацій. Дуже вірним кроком і уряду, і Верховної Ради є призупинення дії Закону України «Про особливості приватизації ВАТ «Укртелеком», який фактично був реалізацією невдалого плану приватизації Укртелекому попередньою владою. Тепер необхідно зважено і розумно підійти до розробки нової стратегії продажу і подальшого розвитку Укртелекому. Зрештою, на нинішнє керівництво компанії, особливо напередодні приватизації, покладають великі надії і аналітики телекомунікаційної галузі.

— Чим вони аргументують свою позицію?

— За досить короткий термін (з лютого поточного року) новій команді менеджерів вдалося збільшити доходи Укртелекому на 15%. За перший квартал 2005 року вони досягли 1,4 млрд. грн.

Від початку поточного року компанії вдалося зменшити дебіторську заборгованість на 78 млн. грн. Обсяг капіталовкладень Укртелекому в першому кварталі поточного року становив 308 млн. грн., а це на 55% більше, ніж за аналогічний період минулого року. Така різниця між рівнем торішніх показників і нинішніх пояснюється недбалістю попереднього правління Укртелекому. На зборах акціонерів компанії у квітні було оприлюднено звіт ревізійної комісії національного оператора зв'язку, де було названо безліч фактів неефективного використання фінансів. Зокрема, ревізійна комісія розкритикувала випуск Укртелекомом облігацій на суму 700 млн. грн., який було проведено в червні 2003 року «всупереч вимогам пункту 140 Державної програми приватизації, затвердженої відповідним законом» і всупереч повноваженням правління ВАТ, відповідно до статуту компанії.

— Чи не спіткає Укртелеком доля інших підприємств, які були прибрані до рук відомими в державі олігархами за безцінь?

— Впевнений, що цього не повинно бути. Тут вже влада має використати всю чинну нормативно-правову базу. Тоді й проблеми відпадуть.

Укртелеком хотіли зумисне довести до такого рівня, щоб продати за копійки, а потім шантажувати державу.

Я вже не раз говорив і ще раз наголошу — це надзвичайно коштовна річ, з якої держава може отримати величезний прибуток. Тому ми повинні зробити його привабливим для інвесторів, а не скомпрометувати взагалі. І я вірю в успіх цього проекту.

Підприємство може стати народним

— На вашу думку, чи реально за такий короткий термін підвищити рівень капіталізації Укртелекому? Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко не виключає, що може бути проданий і 51% акцій компанії — це, по-перше. А по-друге — вже зараз лунають пропозиції про те, що приватизувати Укртелеком потрібно через рік-півтора.

— Якщо хтось вважає, що Укртелеком це курка, яка сама по собі, без будь-яких зусиль, може нести «золоті яйця», він глибоко помиляється. Очікувати на великі фінансові прибутки і до того ж нічого не робити для цього — не варто. Я дотримуюсь тієї точки зору, що приватизувати Укртелеком потрібно щонайменше через півтора-два роки. Тут не потрібно поспішати заради принципу «продати, аби продати». Потрібно визначити стратегію: куди, як і з чим іти. Необхідно все проаналізувати і прорахувати і лише потім здійснювати необхідні заходи. Тому у цих пропозиціях логіка є. Щодо можливого продажу 51% акцій, про які говорить Прем'єр-міністр України Юлія Володимирівна, впевнений, вона цю цифру не взяла зі стелі. Очевидно, що зроблені певні розрахунки.

Під час остаточного прийняття рішення щодо продажу 42 або 51% акцій, на мою думку, необхідно керуватись принципом — якщо між пропозицією купівлі цих пакетів акцій буде певна різниця, яка зумовлена не відповідною пропорцією зростання ціни, а саме бажанням потенційного інвестора отримати контрольний пакет акцій і готовністю платити більше, то доцільно іти назустріч такому інвестору. Тут є певна логіка: і відповідальність за отримання прибутку значною мірою покладається на володаря контрольного пакета акцій, і ймовірність отримання надходжень від володіння пакетом акцій, що залишатиметься у держави, істотно вища.

Я також хотів би не виключати з розгляду ще один можливий сценарій приватизації, який має значні позитивні риси і соціальне значення. Йдеться про відкритий продаж акцій Укртелекому на фондовому ринку за реальною ціною всім бажаючим. Я впевнений, що в Україні є достатня кількість і підприємців, і населення, які придбали б акції такої перспективної телекомунікаційної компанії. Фактично, за такого варіанту продажу, є можливість залучити і до державного бюджету, і до фондів розвитку самого підприємства необхідні кошти, до того ж Укртелеком стане «народним» підприємством.

Я хочу звернути увагу ще на кілька фактів. За останні кілька років посткризового розвитку України (з темпами 5—12 відсотків на рік) сфера телекомунікацій демонструє дуже високі темпи зростання за показником рівня доходів — 30—60 відсотків щорічно. Частка цих доходів у валовому внутрішньому продукті зросла майже удвічі і досягла семи відсотків, що підтверджує зростання ролі телекомунікацій у суспільстві. Сфера телекомунікацій стає також і важливою бюджетоформуючою галуззю держави — надходження до держбюджету торік сягнули майже 2,5 млрд. грн.

— Тобто ви оптимістично дивитеся на приватизацію Укртелекому?

— У лютому цього року керівництво Укртелекому звернулося до Національної комісії з питань регулювання зв'язку (НКРЗ) для отримання ліцензії на мобільний зв'язок третього покоління у стандарті UMTS. Відомо, що на цей час НКРЗ фактично підтримала таке рішення. У липні уряд затвердив інвестиційний план компанії на цей рік загальною вартістю 2672 млн. грн., які повинні бути спрямовані на розвиток мереж і нових технологій. Є відповідні доручення від Кабінету Міністрів Антимонопольному комітету, Національній комісії з питань регулювання зв'язку. Але, зрозуміло, що зроблено аж ніяк не все можливе. На мій погляд, крім уже зроблених кроків, треба поновити стратегічний план розвитку Укртелекому, домінуючими цілями якого мають стати зростання привабливості Укртелекому та підвищення рівня його капіталізації. Цей план повинен бути розрахований на півтора-два роки і включати в себе такі кроки: закріплення наявної позиції компанії на ринку та дослідження нових сегментів ринку телекомунікаційних послуг, розвиток нових телекомунікаційних послуг та розробка планів продажу цих послуг, розробка генерального маркетингового плану компанії, особливо в частині позиціонування на ринку і у відношенні з партнерами — операторами та провайдерами телекомунікацій, прискорення цифровізації місцевого зв'язку, активне втілення проектів зі створення і розвитку власних швидкісних магістральних мереж та участь в інших проектах з розвитку мереж обміну трафіком. Крім того, необхідно забезпечити сучасний технологічний зв'язок між регіональними відділеннями (вузлами) Укртелекому та створити централізовану систему управління мережами, за рахунок впровадження автоматизованих систем управління персоналом і проектами, запровадження новітніх інформаційно-комунікаційних систем підтримки прийняття рішень, оптимізувати організаційну структуру компанії та її філій, видаливши, наприклад, елементи в структурі, що дублюють функції один одного, підвищити ефективність праці керуючого складу всіх рівнів (у тому числі шляхом підвищення заробітної плати і зацікавленості в кінцевих результатах роботи, розробити та задіяти нову кадрову політику, насамперед на регіональному рівні, підвищити ефективність систем управління та контролю якості послуг, що надаються Укртелекомом. Головною метою перелічених кроків має бути збільшення прибутковості Укртелекому.

Окремо хотів би виділити ще одне питання, яке сьогодні активно дискутується. Це отримання Укртелекомом ліцензії на право надання послуг мобільного зв'язку. Я вже згадував, що компанія докладає зусиль для отримання ліцензії на мобільний зв'язок третього покоління в стандарті UMTS, але, вважаю, потрібно звернути увагу і на послуги зв'язку в стандарті CDMA, використання якого дасть можливість витримувати конкуренцію з наявними операторами мобільного зв'язку. На мою думку, Укртелеком повинен активно використовувати технології — WiFi (що вже робиться), WiMAX та інші новітні технології, які дадуть змогу йому пропонувати користувачам та партнерам нові послуги. Осторонь не повинні залишатися і традиційні для Укртелекому ринки — фіксованого місцевого, міжміського та міжнародного зв'язку, таксофонні мережі, доступ до Інтернету.

Ще однією необхідною умовою успішного розвитку Укртелекому має бути створення з боку НКРЗ прозорих «правил гри» на ринку телекомунікацій, що, у свою чергу, забезпечить довіру потенційних інвесторів. Важливим також буде внесення Верховною Радою відповідних змін до чинного законодавства в сфері телекомунікацій, які відповідали б сучасним умовам. Необхідно також розробити нову програму приватизації Укртелекому й оприлюднити чітку і зрозумілу позицію уряду щодо майбутньої приватизації Укртелекому, обов'язково вказавши ймовірні терміни такої приватизації.

— Можливо, Укртелекому як унікальному державному підприємству все-таки потрібен окремий базовий закон?

— Я не вважаю, що потрібен такий окремий закон. Скоріше необхідні зміни до деяких чинних законів у сфері телекомунікацій та радіочастотного ресурсу, але які не стосуватимуться надання окремих пільг або привілеїв, а сприятимуть створенню ефективного законодавчого середовища. Але я не виключаю, що необхідна підтримка програми розвитку Укртелекому з боку уряду. Взагалі, Укртелеком для керівництва країни — це своєрідний іспит на господарність і ефективність управління. Тому питання його приватизації — тест і для самої компанії, і для держави.

Дбаючи про кошти, не забуваймо про імідж

— Що, окрім великих грошей, може дати приватизація Укртелекому?

— Укртелеком — це імідж. Це — знак і політичної, і економічної, і міжнародної орієнтації України. Вдала й успішна приватизація — це крок до прискореного розвитку новітніх комунікаційних технологій у країні, це — інвестиції в наукові розробки, в закупівлю найновішого обладнання. Це — домашній дешевий і якісний Інтернет, високі технології мобільного зв'язку, це — безпроводова передача даних і можливість бізнесу працювати і в будь-якій точці України, і за кордоном. Це — якісно новий виток розвитку, що дуже швидко відчує споживач. Зрештою, Укртелеком — частина життя суспільства та його найближчого майбутнього — інформаційного суспільства.

— Віталію Терентійовичу, а як тоді справи з державною програмою розвитку телекомунікацій в Україні?

Згідно із Законом України «Про телекомунікації» таку концепцію має розробити та ухвалити уряд. Нині розробляють нову концепцію на період до 2010 року. Вона має замінити стару «Концепцію розвитку зв'язку України до 2010 року» в частині врахування змін законодавства в телекомунікаційній галузі, які відбулися з 1999 року. Особливу увагу в ній приділено розвитку та наданню загальнодоступних телекомунікаційних послуг. Передбачено порядок і прогнозовано терміни забезпечення доступу до загальнодоступних телекомунікаційних послуг для споживачів сільських, гірських і депресивних районів та послуг для таких вразливих груп споживачів, як малозабезпечені сім'ї, пенсіонери та інваліди, намічено кінцеві терміни забезпечення загального доступу всього населення України до телекомунікацій. Пріоритетним слід вважати дослідження принципів побудови мультисервісних пакетних мереж як транспортної основи телекомунікацій України, в тому числі, мереж обміну Інтернет-трафіком, розвитку новітніх радіотехнологій та забезпечення ефективності використання радіочастотного ресурсу, формування і надання великої кількості нових послуг, розвитку волоконно-оптичної мережі і її взаємодії з радіо- та супутниковими системами зв'язку, впровадження цифрового радіомовлення, створення єдиної національної супутникової системи зв'язку, подальшого розвитку аудіовізуальних систем та служб.

І чи не найголовніше на сьогодні: тарифи на телекомунікаційні послуги істотно розбалансовані і треба поступово досягти їх збалансованості в усіх сегментах ринку. Тарифна політика у галузі телекомунікацій повинна стимулювати впровадження операторами мереж або провайдерами послуг новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.

Прискорений розвиток телекомунікацій України як стратегічно важливого елемента національної безпеки скоротить відставання від розвинених країн, забезпечить потреби економічного та суспільного розвитку, національної безпеки та оборони держави.

— Не виключаю, що, попри успішні фінансові результати діяльності галузі телекомунікацій, у ній є і проблеми, які утруднюють або зменшують ефективність її розвитку?

— До головних проблем я б відніс: відставання України від значної частини країн світу, в тому числі і СНД, за рівнем забезпечення населення і підприємств діалоговими та телекомунікаційними послугами (телефони та Інтернет), значна нерівномірність забезпечення засобами телекомунікацій користувачів на території країни — забезпеченість у населених пунктах сільських, гірських і депресивних місцевостей у двічі-тричі нижче середньої в Україні, відсутність державної підтримки операторів у сільських, гірських і депресивних районах, використання на значній території стаціонарних телекомунікаційних мереж (близько 70%) морально застарілого та фізично зношеного аналогового та електромеханічного обладнання, неефективне використання телекомунікаційних мереж унаслідок недосконалої тарифної політики, наявність значного незадоволеного попиту користувачів на телекомунікаційні послуги, особливо на сучасні їх види, що зумовлено недостатніми темпами розвитку сучасних видів телекомунікацій в Україні.

Зазначені проблеми ускладнюються низьким рівнем економіки — ВВП в Україні становить близько 1,7 тис. дол. на одного мешканця України, а такий показник у Росії — більш як 3 тис. дол., Польщі — 5,5 тис. дол., Німеччині — 29 тис. дол. США. Оскільки дохід сфери інфокомунікацій (телекомунікації + інформатизація), за світовою статистикою, у середньому, становить 6,5% від ВВП (в Україні — 7%), то розв'язувати ці проблеми слід з урахуванням і абсолютних, і макроекономічних обмежень на частку доходів телекомунікацій в економіці України.

— У світі відбувається впровадження сучасних інформаційних технологій. Україна не може стояти осторонь процесів глобальної інтеграції, в тому числі й телекомунікаційної. На чому варто зосередити увагу тепер?

— У період 2006—2010 років насамперед слід забезпечити доступ практично всього населення до телекомунікаційних послуг через пункти колективного доступу (універсальні таксофони, переговорні пункти тощо) шляхом розвитку їх мережі по всій України. Для виконання цього завдання потрібно досягти введення близько 25 тис. універсальних таксофонів і залучення інвестицій обсягом близько 650 млн. грн., а також передбачити компенсацію збитків операторам колективного доступу у невеликих поселеннях.

Слід також прискорити розвиток і оновлення стаціонарних телефонних мереж, забезпечуючи середньорічне введення близько 1,5 млн. телефонних номерів, із яких не менше 600 тис. мають замінити ємності електромеханічних АТС. Для цього необхідно досягти залучення інвестицій у розмірі не менш як 11,5 млрд. грн. Доцільно було б залучити операторів стільникових мереж мобільного зв'язку до надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, передбачивши для них компенсацію збитків, яких вони можуть зазнавати під час надання послуг у населених пунктах сільських, гірських і депресивних місцевостях. Взагалі вважаю, розвиток телекомунікацій повинен відбуватися випереджаючими темпами, порівняно з розвитком економіки, з тим, щоб не обмежувати, не стримувати економічний та соціальний розвиток суспільства.

— Вочевидь, за таких грандіозних планів не обійтися без залучення інвестицій?

— Залучення інвестицій повинно відбуватися з урахуванням середньостатистичних обмежень на співвідношення доходів телекомунікацій і ВВП України. Щоб інвестори могли повернути вкладене, потрібно відповідне збільшення доходів телекомунікацій, які є досить обмеженими. Як стверджують у Світовому банку, для сфери інфокомунікаційно розвинених країн це співвідношення становить від 1,4% (Італія) до 8,8% (США), це в середньому — 6,4%. Для сфери телекомунікацій (без поштового зв'язку та інформатизації) це співвідношення становить 4—5%. Інвестиційна політика в державі має бути спрямована на розв'язання двох основних проблем подальшого розвитку телекомунікацій: заміна старого, зношеного обладнання стаціонарних мереж та консолідація діяльності суб'єктів телекомунікаційного ринку у розв'язанні проблем розвитку телекомунікацій.

Загалом галузь телекомунікацій є наукоємною і для її успішного розвитку в ринкових умовах необхідне проведення виваженої, соціально і економічно ефективної науково-технічної політики. Найважливішою умовою її розробки має стати щорічне держбюджетне фінансування науково-технічних робіт цієї галузі. Обсяг цього фінансування має бути не менш як 0,4% від обсягу річного доходу галузі зв'язку та інформатизації, що, за даними 2004 року, становить близько 3% від платежів галузі зв'язку та інформатизації до Держбюджету.

— Наскільки використання мережі Інтернет для розширення доступу до інфокомунікаційних послуг має істотне значення для України?

— Розвиток мережі Інтернет треба розглядати як умову інтеграції України у світовий інформаційний простір і розбудови інформаційного суспільства. Тому необхідно забезпечити державну підтримку розвитку Інтернет та стимулювати розвиток нових послуг з його використанням, таких як: електронна освіта, електронна медицина, створення розподілених наукових мереж та мереж телероботи, електронне урядування, електронна торгівля, тощо. Також слід приділяти значну увагу розвитку інфраструктури українського сегменту мережі Інтернет, що сприятиме розвитку та зниженню вартості послуг доступу до мережі Інтернет в різних регіонах України і розширенню переліку послуг з використанням мережі Інтернет. Тому для належного розвитку інфраструктури українського сегменту мережі Інтернет необхідно: розробити Концепцію розвитку магістральних мереж та мереж (систем) обміну Інтернет-трафіком, яка передбачала б прийнятний за ціною та рівними умовами для всіх регіонів України механізм під'єднання до телекомунікаційних мереж. До того ж треба провести ревізію наявних тарифів на основі об'єктивних та прозорих умов використання мереж операторів-монополістів та операторів із значною часткою державної власності і внести зміни до граничних тарифів, які стимулювали б розвиток Інтернет-послуг у регіонах.

Приклад значної уваги до питань розвитку Інтернет збоку органів державного управління в інших країнах — велика кількість директив і регуляторних актів, прийнятих за останні кілька років Європейською комісією, Європейським парламентом, урядом США. Значна увага розвитку інфокомунікацій, і зокрема, Інтернет, приділяється сьогодні також і Всесвітнім союзом електрозв'язку та ООН.

«Електронний уряд» під хакерами?

— Чи достатньо захищеними є технічні засоби телекомунікаційних мереж та інформація від можливого втручання ззовні? Наскільки довіряють користувачі сучасним телекомунікаціям?

— Так, у цій галузі ще значна кількість нерозв'язаних проблем. Відповідно до законодавства і незалежно від форм власності в телекомунікаційних мережах треба забезпечити умови належного технічного захисту інформації та систем. Захист інформації мають гарантувати також і в системах оперативно-технічного управління телекомунікаційними мережами. Стратегічно важливого значення набувають і побудова системи управління цифровими транспортними магістральними мережами, забезпечення захисту від несанкціонованого втручання в режим функціонування обладнання цих мереж.

Проблема довіри користувачів безпеці інфокомунікацій — це окреме питання, яке, на мою думку, треба неодмінно розв'язувати. Так, наприклад, згідно з нещодавнім дослідженням компанії Ipsos-Insight та опитуванням користувачів компанією ChoiceStream, близько 63% користувачів не довіряють рівню захисту персональної інформації в мережі Інтернет. Прикро, що за останні роки цей показник збільшується. Постійно зростає рівень шахрайства в мережі Інтернет, а теми хакерства, комп'ютерних вірусів, проблем захисту інтелектуальної власності, втрати значних обсягів персональних даних не сходять зі шпальт інформаційних агентств. Це все можна назвати активною «рекламою» небезпечності користування Інтернет. Парадоксально те, що на тлі постійного зменшення довіри користувачів до Інтернет всі постійно говорять про потребу розвитку електронних урядів, електронної торгівлі, розвитку платіжних систем тощо. Без усвідомлення необхідності створення безпечних умов користування інформаційними та телекомунікаційними мережами розвиток таких програм неможливий. Хочу навести приклад про електронну торгівлю: без забезпечення умов отримання об'єктивної і достовірної інформації про постачальника товарів або послуг в мережі Інтернет жодний користувач-покупець не може бути впевненим, що його не обдурять, та не може розраховувати на можливість звернутися до суду.

Упевнений, що цим проблемам уряд і недержавні організації у сфері ІКТ повинні приділити значну увагу.

Держава мусить гарантувати захист прав та свобод своїх громадян не тільки у звичних галузях діяльності, а й у галузі електронних комунікацій

— На яких засадах має базуватися міжнародне співробітництво України в галузі телекомунікацій на сучасному етапі?

— Держава має підтримувати і розвивати всі форми міжнародного співробітництва в галузі зв'язку, які не суперечать законодавству і національним інтересам України. Головною метою такої співпраці в питанні інфотелекомунікацій має стати відстоювання інтересів держави в міжнародних організаціях з міжнародного розподілу частот, номерного і адресного ресурсів, розгляд і прийняття принципових питань їх розвитку.

— Відомо, що 21 вересня мають відбутися парламентські слухання з питань розвитку в Україні інформаційного суспільства. Черговий привід привернути увагу до наболілих проблем у цій галузі...

— Більшість тих проблем, про які ми з вами вели мову, є елементами і ознаками сучасного постіндустріального стану розвитку держави. У моєму розумінні інформаційне суспільство це — якісний стан суспільства, включаючи його державні інститути та інститути самоврядування, за якого широко використовуються найсучасніші інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ). Такий стан суспільства, суспільних відносин є бажаною метою розвитку кожної демократичної країни тому, що широке використання ІКТ дає можливість досягнути: нового рівня забезпечення прав і свобод громадян, високих темпів економічного розвитку, доступу громадян до суспільної інформації, освіти і культури, умов участі громадян у формуванні та реалізації державної політики. Саме тому новою демократичною владою в Україні широке застосування та розвиток новітніх інформаційно-комунікаційних технологій як основи розвитку інформаційного суспільства проголошено одним з пріоритетних завдань державної політики, але реалізація цього завдання потребує розв'язання цілої низки наявних на даному етапі проблем.

— Ці парламентські слухання є дуже важливими для визначення стратегії подальшого розвитку суспільства і, зокрема, розвитку інфокомунікацій в Україні. Я планую взяти активну участь у них і сподіваюсь висвітлити проблемні питання, які в цей час обговорюються в органах державного управління та під час заходів, що проводяться недержавними асоціаціями та громадськими організаціями в ІКТ-галузі. Користуючись нагодою, хочу повідомити, що 13 вересня в Ялті, в рамках 9-ї щорічної конференції «Україна та Інтернет. Інтернет-технології в інформаційному просторі держави» планується проведення «круглого столу» з підготовки парламентських слухань на тему розвитку в Україні інформаційного суспільства. Запрошую всіх до відвертої дискусії.

Розмову вів Тарас ДАВИДЯК.

В Івано-Франківську через пустощі з вогнем загинув чотирирічний хлопчик, а його дворічну сестру госпіталізовано

Член наглядової ради ВАТ «Нікопольський завод феросплавів» звинувачує голову ФДМУ Валентину СЕМЕНЮК у злочинній змові з представниками колишнього власника заводу

■ ІНВЕСТИЦІЇ

Привабливість підтвердить форум

Міжнародний інвестиційний форум проходитиме в Кіровограді 14—16 вересня. Його мета — створити сприятливий інвестиційний клімат та залучити додаткові інвестиційні кошти в економіку області, що, відповідно, слугуватиме подальшому зростанню промислового виробництва і сталому розвитку промисловості в умовах ринкової економіки.

На форумі будуть представлені інвестиційні пропозиції в пріоритетних напрямах розвитку регіону, таких, як сільське господарство, переробна, харчова, деревообробна, видобувна галузі, машинобудування, металургія, будівництво, туризм. Гості форуму, а серед запрошених — народні депутати, урядовці, представники понад 500 зарубіжних інвестиційних компаній, матимуть змогу на місці ознайомитися з інвестиційними проектами 120 підприємств різної форми власності. Серед них і такі унікальні, як ВАТ «Завалліївський графітний комбінат», Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат окислених руд, Світловодський комбінат твердих сплавів і тугоплавких металів, ВАТ «Олімп» тощо.

— Відмінність нинішнього форуму від аналогічних попередніх полягає в тому, що він не одноразова акція, — **розповідає заступник голови Кіровоградської облдержадміністрації Олексій Любченко.** — Фактично, дійство, яке відбуватиметься в середині вересня, є лише першим етапом масштабної програми, розробленої до 2015 року. Своєрідною просвітницькою акцією, мета якої — показати, розповісти, зацікавити. Наступним етапом стане наукове обгрунтування можливих пропозицій. Для цього буде залучено фахівців національної Академії наук України. І останній, найтривaліший етап —безпосередня робота з інвесторами.

— Судячи з усього, незабаром Кіровоградщина може очікувати на своєрідне економічне диво?

— Потенціал регіону і його географічне розташування дають підстави для оптимістичних прогнозів. Цифри також переконують у тому, що Кіровоградщина цікава для інвесторів. Лише протягом першого півріччя нинішнього року інвестиційні вливання в економіку області становлять близько півмільярда гривень, що майже на п'ятдесят відсотків більше, ніж за такий період минулого. А обсяг іноземних інвестицій перевищує 118 мільйонів доларів. Якщо аналізувати в загальнодержавних масштабах, наша область перебуває в чільній десятці стосовно темпів розвитку інвестиційних вкладів. Однак я не радив би поспішати впадати в ейфорію з цього приводу й говорити про якесь економічне диво. Набагато важливіше, вважаю, — досягнення стабільності у цьому процесі. Тому передусім потрібно чітко визначити орієнтири, розробити науково обгрунтовані перспективні програми, що, до речі, вже втілюється, і, отже, не спонтанно, а цілеспрямовано йти до поставленої мети. Якоюсь мірою цьому має посприяти форум. Адже неперспективні проекти потенційних партнерів не зацікавлять. Але й тих, хто звик очікувати на диво, ми також запрошуємо до співпраці. Звісно, зі свіжими ідеями й цікавими пропозиціями.

— Олексію Миколайовичу, із досвіду попередніх років ми знаємо, що не всі партнери-інвестори є добропорядними. Інколи від них буває більше збитку, ніж користі...

— Щоб уникнути можливих неприємностей у цьому, ми матимемо справу лише з фірмами і компаніями, які давно позитивно зарекомендували себе на міжнародному ринку. Області не потрібні брудні гроші. І, якщо у нас виникатимуть сумніви щодо походження коштів, таким партнерам буде відмовлено.

— Якщо на одне підприємство претендуватимуть кілька клієнтів, кому надаватимете перевагу?

— Процедура має бути абсолютно прозорою і доступною. Це насамперед конкурси на кращий бізнес-план, тендери. Звісно, враховуватимуться можливості потенційного партнера на довгочасну співпрацю.

— Коли не таємниця, які із запрошених іноземних компаній вже підтвердили своє бажання взяти участь у форумі?

— Переконаний, обов'язково будуть делегації регіонів, з якими Кіровоградщина співпрацює на регіональному рівні. Це Нижньосілезьке воєводство Республіки Польща, Нижньогородська, Волгоградська, Свердловська області Російської Федерації, провінція Цзян Су Китайської Народної Республіки. Очікуємо гостей від представництва Американської торговельної палати в Україні, Європейської бізнес-асоціації, компанії «СНС+ЛАВАЛІН Інтернешнл Інк.», «WEST MANAGEMENT INC.», холдингової компанії «Рассвет-Энерго», асоціації «Український діловий центр економічного розвитку СНД», Українського національного комітету Міжнародної Торговельної палати, німецької компанії «UVF consulting» та інших. Також будуть представники посольств та іноземних компаній, які мають філії в Україні.

Записав Олег БОНДАР.

Кіровоград.

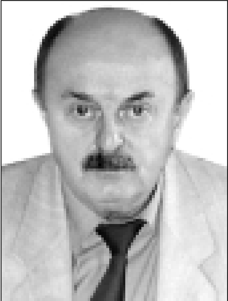
На знімку: заступник голови Кіровоградської облдержадміністрації Олексій Любченко.

«Механізм відпрацьовано». Державі завдано мільярдних збитків. Процес триває

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю: ПРОБЛЕМИ ГАЛУЗІ

11 лютого цього року в «Голосі України» було опубліковано інтерв'ю члена-кореспондента Національної академії наук України Валерія МАЗУРА (на знімку), присвячене проблемам розвитку металургійної промисловості нашої держави. Валерій Леонідович — автор 17 монографій і більш як 250 наукових статей в галузі металургії, лауреат Державних премій, заслужений діяч науки і техніки. На посадах заступника і міністра промисловості працював у шести складах уряду України. Те лютневе інтерв'ю мало великий резонанс у суспільстві. В. Мазур, кажучи про металургію, мабуть, уперше привселюдно сказав тоді про метастази хвороби, що пронизали цю передову галузь нашої економіки.

Сьогодні ми продовжуємо бесіду про проблеми галузі.

Грім уже гримить, а мужик не хреститься

— Валерію Леонідовичу, ситуація у вітчизняній металургії і кон'юнктура ринку за останні місяці змінилися на гірше. Знижуються ціни і попит на український метал, триває і навіть збільшується технічне відставання галузі від світового рівня. Чи не зменшаться через це надходження до бюджету України?

— Поки що металургія, гірничо-металургійний комплекс України є основним донором бюджету, забезпечуючи, як і раніше, більш як 40 відсотків надходжень валюти в державу. Приблизно на колишньому рівні і його частка (близько 30 відсотків) у валовому внутрішньому продукті.

Однак з лютого 2005 р. обсяги виробництва в металургії почали зменшуватися. Згідно зі статистичними даними за першу половину 2005 р. вони скоротилися на 1,8 відсотка. Добре це чи погано? Якщо знизилося виробництво неефективних, малоприбуткових видів металопродукції, то нічого поганого в цьому немає. Адже річ не в тому, скільки виробляти, а в тому, скільки при цьому заробляти, скільки відраховувати в засіки країни. Статистика свідчить, що від підприємств гірничо-металургійного комплексу України перерахування коштів до державного бюджету у 2005 році істотно збільшилося.

— А як же з цінами на метал на світовому ринку?

— Зниження цін на метал зупинилося. Однак нереально сподіватися, що надвисокі ціни на метал, які були в 2004 році, збережуться. Хвилеподібні коливання цін спостерігалися завжди і будуть у майбутньому. Періоди коливань світових цін на продукцію чорної металургії — зазвичай 2—3 роки. До того ж тривалість падіння цін, як правило, удвічі менше тривалості їх зростання. Головне — вміти скористатися на благо своїх підприємств періодами попиту на металопродукцію і періодами пікових цін, що в нас не завжди виходить.

Устаткування наших заводів відпрацювало свій ресурс на 60—70 відсотків. Деякі прокатні стани, наприклад, експлуатують 70—80 років

— На що ви натякаєте?

— Так тут і без натяків все очевидно. У 2004 році спостерігалося небачене «перегрівання» галузі. Україна виробила 38,7 млн. тонн сталі. На експорт пішло приблизно 80 відсотків металопродукції. Більшість підприємств гірничо-металургійного комплексу вийшли на максимальні обсяги виробництва, ціни на металопродукцію зросли в середньому на 37 відсотків, а на окремі види продукції в 1,5—2,0 разу. Галузь гарячково працювала на швидкий результат. З устаткування вичавлювали все можливе, а проблеми його модернізації відкладали на потім. Працювали за принципом: «Доки грім не вдарить, мужик не перехреститься». Були, звичайно, винятки з правил, але рідко. Устаткування наших заводів відпрацювало свій ресурс на 60—70 відсотків. Деякі прокатні стани, наприклад, експлуатують 70—80 років.

— А що почав уже «гриміти грім»?

— Так. По-перше, з унікально високих попиту і цін на метал вирішив скористатися Китай, що вийшов на обсяг виробництва сталі близько 300 млн. тонн на рік і продовжує нарощувати темпи. Це приблизно вдесятеро більше річного обсягу виробництва сталі в Україні. Обсяг виробництва сталі у світі в 2005 році прогнозується на рівні 1050 млн. тонн. Більш як половину від цієї кількості сталі споживають держави Азії. Споживання сталі в Китаї перебуває на рівні 280—300 млн. тонн на рік. За технічним рівнем і якістю металопродукції, що випускається у світі, металургійні комбінати Китаю перевершують аналогічні показники українських підприємств. Я колись консультував китайців з питань розвитку металургії і знаю це точно. Найближчим часом Китай цілком забезпечить металом свій внутрішній ринок і ринок Південно-Східної Азії, куди до останнього часу постачала основну масу своєї металопродукції Україна. Далі можна впевнено очікувати приходу Китаю зі своїм металом на Близький Схід і в Європу. Нарощує обсяги виробництва сталі й Індія, потенціал металургії якої досить високий. І до цього треба було готуватися ще вчора. У 2004 р. збільшили обсяги виробництва сталі на 6—9 відсотків також Франція, США, Велика Британія. Та й Росія, наш найближчий конкурент у цьому сегменті ринку, за рахунок значних власних інвестицій у металургію за рівнем якості такої продукції й ефективності її виробництва випереджає Україну.

— Невесела перспектива. А чому так відбувається?

— Зароблені металургами гроші, на жаль, було вкладено не в технічний розвиток своїх підприємств. Адже дивіться, що виходить. У разі продажу якогось пакета акцій комбінату «Криворіжсталь» його потенційними покупцями можуть бути «Северсталь» (у минулому Череповецький металургійний завод), «Евразхолдинг» (Нижньотагільський і Кузнецький метзаводи), Магнітогорський і Новолипецький меткомбінати, власники металургійних комбінатів далекого зарубіжжя. Це їм під силу. Слід

Навіть стрибуну у висоту дається кілька спроб

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

(Початок на 2-й стор.).

А ж тут на екрані телевізора з мітингу на захист майна олігархазяття телеглядач бачить до болі знайомі обличчя, які, за його, глядача, переконаннями, сповідують інші принципи, іншу ідеологію. Обиватель ціпеніє і починає сумніватися у своїх симпатіях. Хто за що боровся і хто на що напоровся? Кому довіряти? Хто розсудить? Де той барин? Президент доручив відповідальним органам у короткий термін розібратися з ситуацією довкола НФЗ.

Хоча минулий тиждень і «порадував» нас відносно короткочасною стабільністю цін на бензин, приміром, на А-95 вона трималася на рівні 3,95—4,05 гривні за літр, але не заколихав. Бо на носі — чергове підвищення. Насамперед це пов'язано з природними катаклізмами у Мексиканській затоці, де добувається четверть всієї нафти США. До речі, за даними ОПЕК, з початку року нафта подорожчала на 61 відсоток. А на американській біржі минулого тижня встановлено новий абсолютний максимум — 71,85 долара за барель нафти. Нагадаю, що з 1 жовтня Росія збільшує експортне мито з 140 до 179 доларів за тонну. Тож чекай подорожчання на бензин на 25—30 відсотків, щонайменше. Парадокс: ціна на пальне росте, а кількість автомобілів на вулицях столиці з 1 вересня істотно збільшилася.

Продовжує радувати нас своїм оптимізмом на загальному песимістичному тлі голова правління НАК «Нафтогаз України» Олексій Івченко. За його словами, ми перезимуємо добре. Бо у підземні сховища вже закачано 14 мільярдів кубів газу, а до 15 жовтня планується закачати ще 1,5 мільярда. Такого резерву досить, щоб спокійно пережити будь-які морози. До речі, внутрішні ціни на газ і для промислового сектору, і для населення, скоріше за все, підвищуватимуть. Чи сягнуть вони міжнародних розцінок? Навряд чи одразу. Кілька закидів з боку НАК «Нафтогаз України» вже було. Навіть стрибунам у висоту дають кілька спроб...

Аграрії минулого тижня порадували нас контрольною проміжною цифрою. Без кукурудзи вже намолочено 33,1 млн. тонн зерна. Зокрема, пшениці намолочено більш як 20 млн. тонн. І того ж тижня цукрозаводи приступили до переробки буряків. Першим це зробив Мурафський цукрозавод, що на Харківщині.

За даними міністра АПК О. Баранівського, влітку в Україну було завезено 104 тис. тонн цукру-сирцю. Перероблено 60 тис. тонн. Зараз оптова ціна на цукор знизилася до 2,70 гривень за кілограм. Ця ціна не покриває витрати сільгоспвиробників на вирощування солодкого кореня. О. Баранівський вважає, що мінімальна оптова ціна на цукор з буряку нового врожаю має становити 3,15 гривні за кілограм.

Леонід БРОВЧЕНКО.

зазначити, що не дуже давно 18 відсотків акцій Магнітогорського металургійного комбінату були продані за 800 мільйонів доларів. Зверніть увагу — всього 18 відсотків акцій за таку суму. Виникає зустрічне запитання — а чи може, наприклад, «Криворіжсталь» купити «Северсталь», «Євразхолдинг», НЛМК або ММК? Не може, «тому що немає грошей». А куди ділися зароблені гроші? Може, їх вклали в реконструкцію, модернізацію виробництва? На жаль. За останні десять років нічого серйозного в галузі технічного переозброєння не зроблено. Водночас за 1996—2004 рр. у переозброєння і модернізацію основних фондів Магнітогорського металургійного комбінату вкладено близько 1,6 млрд. доларів. У 2004 році — 350 млн. доларів. У 2005-му обсяг інвестицій становитиме 500 млн. доларів.

— Як це сталося? Названі російські підприємства після розпаду СРСР перебували приблизно в однакових умовах з «Криворіжсталлю». Плюс для українських заводів — близько морські порти для експорту металу. Справді, куди йшли зароблені українськими металургами гроші, якщо жодного технічного переозброєння, модернізації не здійснювали?

— Це запитання вже не до мене. Про механізм виведення грошей з України через посередницькі структури, через так званих трейдерів, я докладно говорив у попередньому інтерв’ю. Сьогодні зусиллями в основному Прем’єр-міністра України порядок у цій «делікатній» сфері потроху наводять. Але не так швидко, як хотілося б. Адже цікава ситуація спостерігається у нас в Україні. Левову частку прибутку від продажу металопродукції або залізорудної сировини одержують аж ніяк не підприємства, а трейдери. Як ви думаєте, чому? Невже підприємства не можуть самі продавати свою продукцію і залишати в себе весь прибуток? Можуть, але не роблять це, тому що з усього прибутку треба буде платити податки. Тому і з’являються трейдери, через яких виводиться основна частина заробітку. У підсумку втрати держави від такої системи експорту залізорудної сировини і металопродукції становлять сотні мільйонів доларів. Орієнтовно за обсягів експорту тільки металопродукції більш як 25 млн. тонн на рік у 2003—2004 роках металургійні підприємства України цілеспрямовано занизили свій прибуток орієнтовно на 10—15 мільярдів гривень. Це без врахування діяльності гірничорудних комбінатів і підприємств кольорової металургії. Така картина спостерігається не тільки в металургії, а й у хімічній промисловості України. Саме за те, чия фірма буде «трейдером», і ведеться боротьба під час призначення керівників підприємств, особливо державних. У контракт директора ця умова, зрозуміло, не вноситься, але про це йдеться у розмові з кандидатом на посаду.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

— Якими ж способами можливо хоча б обмежити «виведення» доходів від продажу металопродукції на експорт?

— Насамперед треба цього хотіти. А хто цього хоче? Власники заводів? «Трейдери»? Ті відповідальні особи, котрі «рекомендують» державним підприємствам своїх «трейдерів»? Сьогодні цього хочуть Президент і Прем’єр-міністр України, але їм важко змінити роками напрацьовані принципи і схеми.

Одним з головних важелів впливу на експортні ціни сьогодні є індикативні ціни, що використовуються Державною митною службою України й іншими державними органами під час оформлення документів на експорт металопродукції. Ці ціни фактично безконтрольно з боку держави призначаються Державним інформаційно-аналітичним центром моніторингу зовнішніх товарних ринків («Держзовнішінформ»). У цій організації, не хочу її образити, питання про мільярди українських гривень вирішують фактично два-три співробітники на свій розсуд. Це — нонсенс, чи не так? Звичайно, їм радять, їх консультують представники підприємств і тих самих «трейдерів». Внаслідок експортні ціни на українську металопродукцію штучно занижені на 50—150 доларів США порівняно з цінами світового ринку. Природно, занижено і надходження до бюджету України.

— Може, ви все-таки перебільшуєте в цьому питанні?

— Навпаки — ще дуже м’яко й обережно говорю на цю тему. Для підкріплення пошлюся на цифри «Укрзалізниці»: 2004-го металургійні підприємства експортували продукції на 11 млрд. доларів США, з яких в офшорних зонах опинилося близько 1,5 млрд. доларів. Це ті 10—15 відсотків різниці між реальними світовими цінами і цінами, задекларованими в контрактах на українській митниці. До того ж у 2004 році доходи металургів становили 66 млрд. гривень, з яких до бюджету потрапило 6 млрд. гривень, тобто 9 відсотків. Та й платять податки всі «порізному». Як зазначив на сторінках «Голосу України» народний депутат України І. Бастрига, Маріупольський комбінат ім. Ілліча в першому півріччі 2005 року заплатив податків 672 млн. грн., а «Криворіжсталь» — тільки 240 млн. грн.

2004-го металургійні підприємства експортували продукції на 11 млрд. доларів США, з яких в офшорних зонах опинилося близько 1,5 млрд. доларів

— То що робити?

— У своїй доповідній записці на ім’я Президента України Віктора Ющенка я запропонував надати цьому питанню належної ваги, державного значення. Вважаю, що потрібно створити Державну експертну комісію з встановлення щомісяця експортних індикативних цін на експортовану металопродукцію і залізорудну сировину у складі перших керівників міністерств, Державної митної служби, Служби безпеки України. На доповідну записку Президентові я одержав відповідь з Мінекономіки, в якій йдеться, що з визначенням індикативних цін у нас усе гаразд, «механізм розгляду і встановлення індикативних цін відпрацьований і змін не вимагає»! Ось так, «механізм відпрацьований». Утім, завдяки в тому числі й «відпрацьованому механізмові» державі завдано мільярдних збитків, і цей процес триває.

Нічого не робиться і для організації продажу металопродукції на відкритих торгах через біржі, що, безперечно, вивело б торгівлю металом з тіні.

Хоч як крути, а експортувати треба

— Стратегічне значення має і питання експорту металобрухту з України?

— Безперечно. Експортуючи металобрухт, завжди потрібно думати, що при цьому ми зменшуємо металофонд держави, що постачаємо сировиною закордонних конкурентів. Водночас потрібно враховувати необхідність переходу України на вільні ринкові умови, тобто знаходити розумний компроміс у цій темі.

— Адже бюджет України одержує 30 євро з кожної тонни проекспортованого металобрухту. За експорту 2 млн. тонн металобрухту сума експортного мита становить 60 млн. євро. Ці гроші одразу йдуть до бюджету, чи не так?

— Не зовсім. З 2 млн. тонн експортованого металобрухту приблизно 600 тисяч тонн щороку іде в Наддністрянщину на Молдавський металургійний завод без сплати експортного мита. Тобто 18 млн. євро Україна в цьому разі не одержує. До того ж молдавський завод є конкурентом наших металургійних підприємств. Навіщо нам його підтримувати?

— Але можуть знайтися розумники, що вивезуть брухт у Наддністрянщину без мита, по 30 євро з кожної тонни покладуть собі в кишеню, а з Наддністрянщини переправлять його до Туреччини або Західної Європи. Можливо таке?

— Можливо, хоча поки що такі випадки не зареєстровані. Втім, ви маєте рацію. Враховуючи державні інтереси, потрібно нам так будувати політику експорту металобрухту, щоб згадані 18 мільйонів євро надходили до бюджету України.

— А чи не скривдимо ми такими діями металургів Наддністрянщини?

— Шкодувати, що закінчилася «лафа», будуть, мабуть, власники Молдавського металургійного заводу. Прибутковим цей завод стане за будь-якої ціни металобрухту, однак заощаджувати 18 млн. євро за рахунок України за нашої правильної експортної політики не зможе.

— Але європейське співтовариство увесь час ставить перед Україною питання про скасування експортного мита на металобрухт і узгоджує це питання з квотами на торгівлю України металопрокатом з державами—членами ЄС.

— Так, ЄС постійно порушує питання про зменшення і навіть виключення вивізного мита 30 євро за 1 тонну експортного металобрухту. Обіцяють, що за умови повного зняття цього мита квоту України на експорт готової металопродукції в держави ЄС буде збільшено на 43 відсотки. Тобто, якщо в 2006 році ця квота становитиме 1004,5 тисячі тонн, то у разі зняття мита на металобрухт квота на експорт готового металопрокату збільшиться приблизно на 430 тисяч тонн. Припустимо, металургійні підприємства, експортуючи свій прокат до Європи, продаватимуть його орієнтовно на 100 євро дорожче за тонну, ніж на інших світових ринках. У результаті додатковий прибуток підприємств становитиме 43 мільйони євро. А скільки з цього прибутку дійде до бюджету України? За сплати 25 відсотків податку на прибуток із усієї цієї суми бюджет одержить додатково тільки 10,075 млн. євро. Але це — оптимістичний прогноз. У реальному житті усе буде інакше. Тому не слід квапитися скасовувати мито в 30 євро на експорт металобрухту. Захід завжди домагався, щоб Україна будь-яку сировину продавала в Європу якомога дешевше.

— Оскільки в майбутньому перспективи роботи металургії України з прицілом на зовнішні ринки досить проблематичні, то, може, варто спішно розвивати внутрішній ринок металопродукції? Такі пропозиції вже є навіть на урядовому рівні.

— Якщо для самозаспокоєння і створення подоби розв’язання проблеми, то можна про це говорити. А якщо розглядати цю тему з професійних позицій, то пропозиції розв’язати проблему збуту металопродукції за рахунок розвитку внутрішнього ринку не можна приймати всерйоз. Поміркуєте самі. Максимальне споживання металу на рік навіть у технічно розвинених країнах рідко перевищує 200 кг на душу населення. У Росії споживання металопрокату становить 190 кг/чол. на рік. Тільки в США, Японії і деяких державах ЄЕС металоспоживання — на рівні 340—360 кг/чол. В Україні ми такого рівня споживання металу на душу населення навряд чи досягнемо в близькому для огляду майбутньому. Ми не США, Японія або Німеччина, де розвинені машинобудування й автомобілебудування і де метал вивозять із країни у великій кількості у вигляді автомобілів або іншої металоємної техніки. Надія тільки на збільшення обсягів будівництва, де використовується велика кількість арматури, катанки й іншого «будівельного» металу. Але схоже, що будівельна індустрія України вийшла вже на свої граничні можливості і різкий приріст виробництва очікувати тут малоймовірно, хоча будівельний бум в Україні зараз у розпалі. У кращому разі ми зможемо споживати 170—180 кг металу в розрахунку на одного громадянина України. Виходить, що 7—8 мільйонів тонн сталі на рік будуть зумовлені внутрішнім ринком, а інші 30 мільйонів тонн металопродукції треба експортувати, хоч як крути.

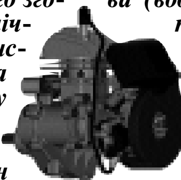
Розмову вів
Леонід БРОВЧЕНКО.
(Закінчення буде.).

Прогресивний двигун

Стануть одиницею виміру його прибутковості гривні чи долари — тепер залежить від держави

■ **НОУ-ХАУ**

Йдеться про двигун-трансформер, розроблений колективом винахідників із Макіївки під керівництвом кандидата технічних наук Володимира КЛЬОСОВА (на знімку). Механізм внутрішнього згорання з поліпшеними термодинамічними та механічними характеристиками презентували у столиці на третьому засіданні прес-клубу “Україна майбутня”, організованому Державним департаментом інтелектуальної власності. Двигун сконструйовано так, що, за незначного доопрацювання, він може задовольняти специфічні вимоги техніки — від моторолера до танка. І що важливо: у межах екологічних норм Євросоюзу. У нинішньому варіанті він працює на дизельному пальному. Але підвищена розрахункова ступінь стиснення у двигуні передбачена з урахуванням використання в подальшому альтернативних видів палива (водень, ріпакова олія тощо). Тому, переконані фахівці, економічно доцільно розвивати його виробництво в Україні і виготовляти для експорту, а не продавати винахід за кордон. Тим більше що собівартість випуску подібного механізму об’ємом 50 кубічних сантиметрів для, приміром, моторолера становить 300 доларів, а за умови конвеєрного виготовлення — 120 доларів. Це значно нижче від собівартості продукування подібних двигунів, що існують на світовому ринку.

Технічні переваги презентованого агрегата над наявними виносимо за рамки матеріалу у сподіванні, що знайдуться зацікавлені у впровадженні багатообіцяючої розробки в серійне виробництво. Принаймні у Китаї, де двигун проходить обкатку, вже сказали “так” нашому винаходові. Там уже роблять дослідні зразки українського двигуна і випробовують його на своїх вантажівках та човнах. А корпорація “Крайслер” запропонувала розробникам диво-техніки збудувати завод у Англії для виробництва агрегатів нового часу. Вітчизняні ж конструктори вважають, що винахід має слугувати Україні, а тому хочуть отримати для серійного продукування свого дітища вітчизняну прописку.

На прес-клубі обговорення проблеми інновацій у виробництво вийшло за рамки виробництва двигунів. На думку голови Держдепартаменту інтелектуальної власності Миколи Паладія, вітчизняним винахідникам необхідна розумна допомога з боку держави, без якої налагодити випуск якісної наукоємної продукції неможливо. Саме держава має бути каталізатором між виробниками та винахідниками — механізми такої співпраці треба окреслити і налагодити. Вирішити питання: як у промисловості стимулювати попит на інновації і як орієнтувати свідомість вітчизняних бізнесменів на нові підходи до розвитку свого бізнесу. Прийде час, і наші підприємці, бізнесмени зрозуміють, що без сучасних технологій важко конкурувати із західними компаніями. В економічно розвинених країнах витрати виробництв на придбання і впровадження “інтелектуального товару” в середньому становлять майже 40 відсотків. Тоді як наші підприємства у кращому разі відраховують на інновації менш як один відсоток свого капіталу.

Керівник авторського колективу Володимир Кльосов пропонує здійснювати державне фінансування інновацій у вигляді кредитування. Саме у цьому він вбачає підтримку. Щодо подальшої долі презентованого винаходу — хоча потужності вітчизняного машинобудування значною мірою не задіяні, простоюють, але на старому обладнанні робити такі двигуни недоцільно. Кльосов вважає: треба будувати завод з виробництва нового двигуна. Щоб його запустити, потрібно близько двох мільйонів доларів. Схоже, для нас це дорого і нездійсненно. Відтак і цей винахід, як і багато інших, приживеться десь на Заході.

До речі, запрошені представники потужних комерційних і фінансових структур на засідання не прийшли. Певне, вирішували свої численні бізнесові проблеми, які поки що не пов’язані з пошуком необхідних для подальшого розвитку наукових напрацювань, ноу-хау і навіть відкриттів.

Галина КВІТКА.

■ ТУРИЗМ

«Якби менеджером був я...»

У німецького студента Петера Коллера є тисяча й одна пропозиція щодо розвитку туризму в стародавньому українському місті

З того часу, як уперше приїхав до України (майже 10 літ тому), Петер Коллер любить крутити педалі мальовничим каньйоном ріки Смотрич, який оперізує легендарне Старе місто в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині. Виявляється, це одне з улюблених занять європейців. І хоч рівень життя за кордоном високий, кожен може дозволити собі пересуватися на комфортабельному авто, люди дедалі більше віддають перевагу велосипедним мандрам. До слова, там річки і береги добре впорядковані. Петер сподівається, що влада міста, яка ставить за мету розвиток туризму, обов'язково подбає, щоб Смотрич можна було споглядати і з двох коліс. Як Рейн, Майн чи Ельбу. Петер гарантує, що в такому разі приплив закордонних туристів до старовинного міста різко зріс би.

Нині він здобуває вже другу вищу освіту в Берлінському університеті, пише дипломну роботу «Кам'янець-Подільський: туристичний потенціал і перспективи на майбутнє». Наполегливий студент дослідив цю сферу діяльності в німецькому містечку Роттенбург, яке схоже на українську перлину на камені. Берлінський дипломник не соромився стукати в двері готельних, ресторанних, транспортних начальників, навіть кам'янецьких владців, ознайомився з Комплексною програмою розвитку туристичної галузі Кам'янця-Подільського на 2005—2015 роки. Він переконаний: цей унікальний острів пам'яток мусить служити не лише туристам, а й бути містом для людей — мати ремісничі майстерні, житло, це тільки прикрасило б його. А от розривання старих фундаментів з допомогою екскаватора, на жаль, дивує та відлякує іноземців. Не можна так по-дикунськи зі старовиною! Хлопець радо зголосився б попрацювати в Кам'янці менеджером з туризму. Але, звісно, за європейською платнею. У нього на батьківщині це не менш як дві тисячі євро на місяць. До слова, державною —українською мовою — він оволодів навіть краще, ніж окремі місцеві посадовці.

На жаль, фахівців у нас ще не навчилися цінувати, але оптиміст із Берліна не полишає своїх намірів допомогти унікальному подільському місту. І не тільки Кам'янцю, а й околицям, що розкинулися ген до Дністра. Цей регіон має багато шансів, але, на його думку, слід розширити туристичну інфраструктуру, зробити дороги якісними, додати нові залізничні вітки, хай навіть місцевого значення. «Мої співвітчизники ніколи не розташували б автобусний вокзал на значній віддалі від залізничного, а тут колія проходить поруч, а зупинки немає, — зауважує молодий науковець. — Мені невтямки, як можна з міста, на реставрацію якого уряд вже виділяє чималі гроші, робити тупикову станцію, відміняти транзитний чернівецький потяг? Кажуть, проблема з подвійним перетином кордону Молдови? А в нас зробили б проїзд через ці три села без стопу або митний огляд просто на вокзалі!»

В Європі практично в кожному найменшому туристичному місті є інформаційні центри, де безліч інформації різними мовами, до того ж вона безплатна. В Україні практично немає послуг для мандрівників-індивідуалів. «Хотів орендувати каяк і попливти по Дністру, мені сказали, що є лише теплохід для груп, та й той не має постійного графіка руху...»

Списати все це на нашу бідність чи період становлення української держави?! Чи на відсутність власних ентузіастів, котрі взялися б за ці справи, освоюючи неорану цілину українського туризму? Бо зауваги гостя стосуються багатьох наших міст і сіл.

Тим часом Петер створює власне невелике бюро подорожей, щоб пропагувати історичні пам'ятки сусідів — Румунії, Польщі, Молдови, України — серед прихильників активного туризму в Німеччині. А ще хоче передати примірник готового дипломного проекту місцевій владі як керівництво до дії. Хтозна, може раціональне німецьке зерно таки приживеться на подільському грунті?!

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Блукання паперовими вулицями

Понад триста підписів потрібно зібрати, щоб отримати дозвіл на спорудження житла. Інколи для початку робіт і цього буває замало.

Бабусі, що зупиняють бульдозери

В Луцьку майже десяток організацій споруджує квартири за кошти громадян. Серед них Луцький домобудівний комбінат. Починаючи з 2003-го він щороку подвоює обсяги будівництва житла. Ось і зараз веде роботи відразу на шести будинках. Споруджують житло підвищеної комфортності: з індивідуальним опаленням, більшою площею і висотою квартир, застосуванням сучасних матеріалів. Ще одну відчутну перевагу мають збудовані Луцьким ДБК квартири: вони теплі, ніби вдягнуті в кожух. Металопластикові вікна, штукатурені стіни з керамічної цегли і 10-сантиметровим прошарком пінозолу, утеплені ним же підлога першого і стеля останнього поверхів дають змогу підвищити коефіцієнт опору теплопередачі таких квартир у чотири рази порівняно з тими, які будувались за радянських часів.

Відзначимо, на комбінаті одна з найвищих на Волині заробітна плата. Хоча шість років тому колишній завод великопанельного домобудування мав вигляд приреченого. Але підприємство зуміло перебудуватись і знайти свою нішу на ринку. Тож, здавалось би, директорові комбінату Русланові Вайману немає причин хвилюватися. Однак зустрів його вельми стривоженим.

— Ви знаєте, скільки підписів треба зібрати, щоб одержати дозвіл на будівництво житла? — запитав Руслан Олексійович, простягаючи мені якийсь аркуш. — Ось подивіться на цей перелік служб, до яких ми повинні звернутися. 316 автографів необхідно мати. Правова і регулювальні системи тут свідомо ускладнені. Нормальна людина не може з цим упоратись. Спробуйте знайти чиновника, який повинен підписати довідку. Один мій клієнт, полковник спецслужби, приходить і скаржиться: «Не можу з ними зустрітися». Загони «Сокіл» і ЗМОП він може викликати, а потрібного чиновника ніяк не знайде. А це ж будівництво! Необхідно, щоб був конвеєр: велися проектування, копалися котловани, робилися нульові цикли, зводилися стіни. Ми повинні років на чотири—п'ять наперед знати, що й де будуватимемо. Зараз же бачимо свої перспективи лише на два роки. Колектив це непокоїть.

Доповнюючи керівника підприємства, скажу, що неврегульованими залишаються питання і вартості земельних ділянок, і термінів їх виділення. Ситуація настільки загострилася, що навіть Президент на нараді в Кабміні наголосив на необхідності прискорити видачу земельних ділянок під будівництво. На Волині, як відзначив незабаром на засіданні колегії ОДА голова облдержадміністрації Володимир Бондар, ця процедура займає два роки(!). Щоб кардинально змінити тут справи, потрібна єдина державна політика. В ідеалі все це повинно бути прозорим і давати гроші в бюджет. Проведення відкритих конкурсів і торгів під час виділення земельних ділянок має стати правилом, яке нікому не дозволено порушувати.

Однак і після оформлення земельної ділянки та інших дозвільних документів на будівельників чекають серйозні випробування. Приходять вони, наприклад, на майданчик, розпочинають роботи, аж тут бабуся стає перед бульдозером: «Я на цьому місці собаку вигулювала, не треба будувати». І такі історії виникають досить часто. Зараз у Києві мешканці блокують десятки об'єктів. За цими конфліктами не лише зіпсовані нерви обох сторін, але й втрата будівельниками мільйонів гривень прибутків, а населенням — можливості швидше отримати житло.

— Нещодавно ми знесли старезні хатини в самісінькому центрі Луцька, — ділиться наболілим Руслан Олексійович. — Мені страшно було дивитись, як там жили люди: без газу, водогону, каналізації. Підходили мешканці сусідніх будинків і дякували, що ми ліквідували ці нетрі. А ось поставити стовпа, щоб прокласти тимчасову лінію електропередач, не дозволяють. Потрібно законом визначити, що таке прибудинкова територія, на якій з мешканцями треба все погоджувати. Щоб за її межами вони вже не мали права заважати працювати.

Мир будинкам, війна халупам

Вільної землі в Луцьку, як вважають будівельники, залишилося всього на два-три роки. Водночас земля в місті часто використовується нераціонально. Два роки, наприклад, пустують одинадцять гектарів колишнього військового містечка на вулиці Червоного Хреста, на яких можна побудувати щонайменше дві тисячі квартир. Тим часом обласним центром ходять чутки, що цю територію влада хоче віддати під будівництво котеджів «новим українцям». Звільнилося також військове містечко на вулиці Привокзальній. Величезні території його плаців, спортивних майданчиків, складів теж можна було б віддати під спорудження житла. Майже півсотні гектарів втратив Луцьк на пустирі між вулицями Теремнівською і проспектом Відродження лише через те, що ці землі вчасно не передали з Ліпінської сільської ради Луцького району обласному центрові. А розташовані вони поруч з усіма комунікаціями, тролейбусною лінією, посеред міських кварталів. Замість десяти тисяч квартир, які можна було б звести, там виросте щонайбільше кілька сотень елітних будівель заможних лучан. Можна ущільнити і деякі міські квартали за рахунок площ, які не використовуються. Це здешевило б будівництво житла, яке ведеться сьогодні майже стовідсотково за рахунок коштів населення.

Ось чому потрібно якнайшвидше провести інвентаризацію всіх земель Луцька, розробити генеральний план його забудови, скласти проекти детального планування мікрорайонів. Тоді стане відомо, як і куди місто зможе розвиватися. Поки що таких документів обласний центр не має. Складається враження, що когось це влаштовує.

Ще одна деталь стосовно спорудження індивідуального елітного житла. Торік Луцький домобудівний комбінат сплатив у бюджет понад мільйон гривень. Коли ж будується котедж, то його власник платить зарплату переважно напряму, в конверті. Державі від цього нічого не перепадає.

За радянських часів в Луцьку щороку здавалося 120 тис. кв. м житла, тепер — 40 тис. Але це абсолютно інше житло: якісніше, комфортніше. Тож одне з перших завдань — вийти на рівень початку 90-років. Згодом потрібно буде перевершувати і його. Тим більше, що будівництво житла Президент оголосив державним пріоритетом. Але щоб досягти цього, ми повинні мати загальноукраїнську й регіональні програми розвитку житлового будівництва. Успішне їх вирішення неможливе без надійної законодавчої бази. Наскільки ж важливе це питання, можуть підтвердити дев'ять тисяч сімей, які потребують житла в Луцьку. В Україні таких півтора мільйона.

Микола ЯКИМЕНКО.

Луцьк.

На знімках: цей будинок **(верхні фото)** ввійшов до числа ста найкращих товарів України 2004 року (макет і оригінал); котеджі заможних лучан на вулиці Загородній — наче фортеці.

Фото автора.

Пільгове оподаткування

У Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» написано, що учасники війни звільняються від сплати податку. Та нині податок не стягують лише з певної суми. Чому так?

Костянтин ОНИЩЕНКО, учасник Великої Вітчизняної війни.

Миколаїв.

Відповідає заступник голови Державної податкової адміністрації України Володимир РЕВУН:

— З 1 січня 2004 року у зв'язку з набранням чинності прийнятим Верховною Радою України Законом України від 22 травня 2003 року № 889 «Про податок з доходів фізичних осіб» (далі — Закон) змінено порядок надання пільг платникам цього податку, зокрема, ветеранам війни.

Перш за все пільгове оподаткування залежить від розміру одержуваного доходу, а вже в другу чергу — від категорії платників податку.

Пільгове оподаткування працюючих громадян здійснюється шляхом надання податкової соціальної пільги. Відповідно до статті 6 цього Закону вказана пільга встановлюється в залежності від категорій платників у розмірах 100, 150 та 200 відсотків від мінімальної заробітної плати та застосовується до нарахованого місячного доходу платника податку у вигляді заробітної плати в разі, якщо її розмір не перевищує суми місячного прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленої на 1 січня звітного податкового року, помноженої на 1,4 (у 2004 році — 510 грн., у 2005 році —570 грн.).

Тобто, скористатися податковою соціальною пільгою можуть лише працюючі ветерани (в тому числі й інваліди) війни, якщо їх місячна зарплата не перевищує встановленого рівня.

Оскільки на 1 січня 2005 року мінімальна заробітна плата становила 262 грн. на місяць, то з урахуванням прикінцевих положень Закону, згідно з якими податкова соціальна пільга в цьому році надається у розмірі 50 відсотків від мінімальної заробітної плати, у 2005 році загальний місячний оподатковуваний дохід кожного платника податку, в тому числі учасника війни, дохід якого не перевищує 570 грн., зменшується на суму податкової соціальної пільги, яка становить 131 грн. (262 грн. х 50%).

Крім того, учасники війни, які є інвалідами I або II груп, мають право на 150% податкової соціальної пільги, що у 2005 р. становить 196, 5 грн. на місяць.

Учасники бойових дій під час Другої світової війни та особи, які в той час працювали в тилу, в тому числі ті, які є інвалідами I, II та III груп, у 2005 році мають право на застосування податкової соціальної пільги в розмірі 200%, що становить 262 грн. на місяць.

До доходів, відмінних від заробітної плати, наприклад, від виконання разових робіт або робіт за договорами підряду, одержаних дивідендів, страхових виплат, виплат за договорами оренди тощо, податкова соціальна пільга не застосовується.

Ветеран праці

Розкажіть, будь ласка, які громадяни визнаються ветеранами праці та що потрібно для отримання цього статусу?

К. КОЛІСНИК.

Красноград Харківської області.

Відповідає директор Департаменту державної політики у справах інвалідів та людей похилого віку Міністерства праці та соціальної політики України Ірина ТАРАБУКІНА:

— Ветеранами праці визнаються громадяни, які сумлінно працювали в народному господарстві, державних установах, організаціях та об'єднаннях громадян, мають трудовий стаж (35 років для жінок і 40 — для чоловіків) і вийшли на пенсію (стаття 6 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні»). Крім цього, ветеранами праці визнаються також:

а) громадяни, яким призначені пенсії на пільгових умовах: за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах — за наявності загального трудового стажу у жінок — 25 років і у чоловіків — 30 років;

за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників із шкідливими та важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах — за наявності загального трудового стажу у жінок — 30 років і у чоловіків — 35 років;

відповідно до пунктів «в»—«з» статті 13 та статті 52 Закону України «Про пенсійне забезпечення» — за наявності загального трудового стажу у жінок — 30 років і у чоловіків — 35 років;

відповідно до частини першої статті 18 Закону України «Про пенсійне забезпечення» — за наявності загального трудового стажу у жінок — 25 років і у чоловіків —30 років;

б) пенсіонери, нагороджені медаллю «Ветеран праці» за законодавством колишнього Союзу РСР;

в) інваліди I та II груп, які отримують пенсії з інвалідності, якщо вони мають загальний трудовий стаж не менш як 15 років.

Для отримання статусу ветерана праці потрібно звернутися за місцем проживання до органу праці та соціального захисту населення (якщо ви отримуєте пенсію в Пенсійному фонді України), в іншому разі — до органу, де перебуваєте на обліку для призначення пенсії, з документами, що підтверджують наявність необхідного трудового стажу.

Компенсаційна виплата

Мій чоловік — тяжко хворий і потребує постійного догляду. Розкажіть, чи маю я право на компенсацію та які документи потрібні для її виплати?

Віра КУХАР.

Судова Вишня Мостиського району Львівської області.

Відповідає начальник головного управління праці та соціального захисту населення Львівської обласної державної адміністрації Тарас РОНДЗІСТИЙ:

— Так, читачка має право на отримання компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги (стаття 7 Закону України «Про соціальні послуги»). Компенсація призначається і виплачується органом праці та соціального захисту населення за місцем проживання особи, котрій надаються соціальні послуги, з дня подання фізичною особою, яка надає соціальні послуги, та особою, котра їх потребує, заяви разом з документами.

Особа, яка претендує на отримання компенсаційної виплати (далі — отримувач компенсації), та громадянин, котрий потребує соціальних послуг (далі — отримувач послуг), подають до управління праці та соціального захисту населення за місцем проживання отримувача послуг заяву встановленого зразка з такими документами:

1. Назви документів, які подаються отримувачем компенсації:

— висновок лікарсько-консультаційної комісії про те, що стан його здоров'я дозволяє постійно надавати соціальні послуги;

— копія трудової книжки;

— довідка органу державної податкової служби про відсутність доходів.

2. Назви документів, які подаються отримувачем соціальних послуг:

— заява про необхідність надання соціальних послуг;

— копія довідки медико-соціальної експертної комісії про групу інвалідності (для інвалідів);

— висновок лікарсько-консультаційної комісії про необхідність постійного стороннього догляду та нездатність особи до самообслуговування.

Порядок призначення і виплати компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги, був затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 року №558. Відповідно до цього Порядку, щомісячна компенсаційна виплата призначається непрацюючим фізичним особам, які постійно надають соціальні послуги, виходячи з прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність у повних розмірах:

15 відсотків — фізичним особам, які надають соціальні послуги інвалідам I групи;

10 відсотків — фізичним особам, які надають соціальні послуги громадянам похилого віку, інвалідам II групи та дітям-інвалідам;

7 відсотків — фізичним особам, які надають соціальні послуги інвалідам III групи та хворим, які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, визнаним такими в порядку, затвердженому МОЗ.

Для вирішення питання призначення щомісячної компенсаційної виплати вам, пані Віро, потрібно звернутися з заявою та відповідними документами в управління праці та соціального захисту населення Мостиської райдержадміністрації.

Квиток на потяг

Чи можна придбати квиток на потяг за ксерокопією паспорта?

Володимир Н.

Полтава.

Відповідає начальник Головного пасажирського управління Олександр ІВАНЬКО:

— Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 19.03.1997 р. № 252 «Про Порядок обслуговування громадян залізничним транспортом», оформлення проїзних документів здійснюється за пред'явленням паспорта чи іншого документа, який посвідчує особу, з внесенням до проїзного документа її прізвища та ініціалів (крім продажу квитків у приміському сполученні). Тому сьогодні придбати проїзний документ за ксерокопією паспорта неможливо.

Державна адміністрація залізничного транспорту України підготовила проект постанови Кабінету Міністрів щодо можливості оформлення проїзду за ксерокопіями паспорта чи іншого документа (посвідчення водія, свідоцтва про народження тощо).

У разі, якщо постанова набере чинності, каси залізниць України забезпечать виконання її вимог.

Наталя чи Наталія?

Я загубила свідоцтво про народження. Під час повторного отримання цього документа в міському відділі реєстрації актів цивільного стану моє ім'я «Наталья» переклали українською як «Наталя», хоча в паспорті, атестаті та дипломі написано «Наталія».

Моє зауваження про написання українською «Наталія» було відхилено, мовляв, нинішні нормативні документи рекомендують новий переклад імен. Тож скажіть, будь ласка, невже з 2005 року справді змінилася граматика? І як тепер правильно пишеться моє ім'я?

Наталія НЕНМАСОВА.

Макіївка Донецької області.

Відповідає науковий співробітник Інституту української мови Національної академії наук України кандидат філологічних наук Ірина ЄФИМЕНКО:

— Обидва варіанти написання імені правильні. Адже за нормативами української мови в офіційних документах можна писати «Наталія» і «Наталя» — на вибір носія імені. Ці нормативи є традиційними. За останні роки зміни в них не відбувалися.

Коли ім'я перекладається з російської, то логічно добирається український відповідник: «Наталия» — «Наталія»; «Наталья» — «Наталя». Але знову-таки, носій імені має право на вибір.

Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. На конверті вкажіть: «У рубрику «Діалог». Відповіді — лише на сторінках газети.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 15/522-б про банкрутство Приватного підприємства «Леопольд ГмбХ» (03187, м. Київ, вул. Федорова, 28, п/р 26009301757 в філії № 0530 Головного управління ВАТ «Ощадбанк» по м. Києву та Київській області, МФО 322669; код ЄДРПОУ 320105551).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Крупенка С. Ю. (ліцензія Мінекономіки України серії АА № 668345 , видана 28.10.2003 року на підставі рішення від 23.10.2003 р. № 23-44/2781), конт. тел 525-29-12, 8-050-595-99-97.

Господарським судом Волинської області (43000, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) порушено справу №8/39-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Тесляр», 45200, м. Ківерці, вул. Шопена, 29, код ЄДРПОУ 13367145, п/р №26005073073631 у Волинській філії АКБ «Укрсоцбанк», м. Луцьк, МФО 303019.

Розпорядником майна (арбітражний керуючий) призначено Темчишина Володимира Петровича (ліцензія Мінекономіки та з питань Європейської інтеграції України від 25.11.2003 р., серія АА №630072, домашня адреса: 43025, м. Луцьк, вул. Світла, 5, кв. 3).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються у місячний термін.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) 23.05.2005 р. порушено справу № 2-8/9159-2005 про банкрутство Дочірнього підприємства «Сімферопільське спеціалізоване управління № 406 ЗАТ «Запоріжелектромонтаж» (95039, м. Сімферопіль, вул. Комунальна, 22; р/р 2600430132023 в КЦВ «Промінвестбанк») ОКПО 01417162 по заяві Державної податкової інспекції в м. Сімферополі.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Покидько Ольгу Вікторівну (ліцензія АБ № 116170 від 28.12.2004 року, м. Сімферопіль, вул. Б. Куна, д. 33, кв. 72).

Претензії кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнав ТОВ «Ясногорівське» (ЄДРПОУ 30791812, м. Краматорськ, вул. Рубльова, 19-2, справа №27/42Б) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Буряк А. А. (ліцензія №783120, Донецька обл., м. Дружківка, вул. Львівська, 36).

ВАТ "Донецькобленерго" повідомляє про результати проведення відкритих торгів:

1.Замовник торгів: ВАТ "Донецькобленерго"

1.1. Поштова адреса: 84601, м.Горлівка, пр.Леніна.11.

2. Інформація про предмет закупівлі:

Провід СІП-4 4х50 у кількості 25 км.;

Провід СІП-4 4х50+2х25 у кількості 15 км.;

Провід СІП-4 4х50+1х16 у кількості 15 км.;

Провід СІП 2х16 у кількості 50 км

Арматура щодо СІП

3.Оголошення про проведення торгів було опубліковано у газеті "Голос України" від 19.08.05. г.№ 156.

4. Торги з закупівлі проводу СІП скасовані тому, що на участь у торгах було подано менше трьох пропозицій.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) 20.05.2005 р. порушено справу №2-8/8859-2005 про банкрутство фірми «Сотера» (95043, м. Сімферополь, вул. Київська, б. 130, кв. 81; р/р 26008301042239 в АППБ «АВАЛЬ»), ОКПО 19188271 по заяві Державної податкової інспекції в м. Сімферополі.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Покидько Ольгу Вікторівну (ліцензія АБ №116170 від 28.12.2004 р., м. Сімферополь, вул. Б. Куна, б. 33, кв. 72).

Претензії кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Сумської області (пр. Т. Шевченка, 18/1, м. Суми, 40177) ухвалою від 18.08.2005 р. порушив справу № 12/79-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Луксімпекс» (ЄДРПОУ 21113352, Сумська область, м. Кролевець, вул. Леніна, 140500, банківські реквізити: п/р 26005310385 у відділенні Промінвестбанку м. Кролевець, МФО 337676).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Коробку Романа Петровича (ліцензія АА № 779130 від 02.07.2004 р., 40030, м. Суми, вул. Козацький вал, 2А, к. 4, тел. (8066) 580-45-24).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

УКРАЇНСЬКА АГРАРНА БІРЖА

повідомляє, що **07 вересня 2005 року о 12-00 годині** за адресою: **м. Київ, вул. Саксаганського, 1** відбудеться **спеціалізований біржовий аукціон №27 з продажу нафтопродуктів (фракції легкої (суміш вуглеводнів C_3 і вище).**

Пропозиції на продаж та результати аукціону можна переглянути на WEB-сторінці УАБ за адресою: **www.uame.com.ua**, або за телефонами: **(044) 289-50-48, 289-54-87**, e-mail: **exch@uame.com.ua.**

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 19.08.2005 р. по справі № Б40/121/05 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Приватне виробничо-комерційне підприємство «Оптитрейд», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комунарівська, буд. 30/39 (код ЄДРПОУ 32513821), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ПВКП «Оптитрейд» (код ЄДРПОУ 32513821) призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел. (8056) 778-12-49, 778-12-46).

Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернігівській області повідомляє про проведення конкурсу з продажу майна Менської оптово-роздрібної міжрайбази.

На конкурс виставляється слідуюче майно:

1 — вбудоване приміщення магазину заг. пл.85,49 м кв. на 2-му поверсі 2-хповерхової будівлі за адресою: Чернігівська обл., м. Мена, вул. Червоноармійська, 1, початкова ціна продажу 9564 грн., в т. ч. ПДВ.; 2 -- частина будівлі складу метизів (1-1) пл. 310,3 м кв. за адресою: Чернігівська обл., м. Мена, вул. Гастелло, 3, початкова ціна продажу 11028грн., в т. ч. ПДВ.

Переможцем конкурсу вважається учасник, який запропонував найвищу ціну та бере на себе обов'язки щодо виконання умов конкурсу.

Заявки на участь у конкурсі приймаються не пізніше, ніж за п'ять днів до дати проведення аукціону за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139 к. 22.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ "АВАЛЬ" МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916.

З питань ознайомлення з об'єктом продажу, порядком оформлення участі в конкурсі звертатись за телефоном 8 (04622) 5-63-78.

Конкурс відбудеться 7 жовтня 2005 року о 10.00 год. за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 139 оф. 22.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 19.08.2005 р. по справі № Б40/124/05 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Приватне виробничо-комерційне підприємство «Соискатель», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. 1 - Бригадна, буд. 9/11, кв. 3 (код ЄДРПОУ 32299437), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ПВКП «Соискатель» (код ЄДРПОУ 32299437), призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел. (8056) 778-12-49, 778-12-46).

Колективне торгівельно-виробниче підприємство «Сумириба» (код 04689116) повідомляє, що загальні збори учасників відбудуться 08 жовтня 2005 року за адресою: 40020, м. Суми, вул. Скрябіна, 44.

Порядок денний:

1. Звіт правління КП «Сумириба» про результати фінансово-господарської діяльності за 2004 рік та визначення основних напрямків діяльності КП «Сумириба» на 2005-2006 роки.

2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності за 2004 рік.

3. Затвердження річного звіту правління за 2004 рік та бухгалтерського балансу.

4. Про внесення змін та доповнення до Статуту КП «Сумириба».

5. Розгляд питання і прийняття рішення, щодо реорганізації шляхом перетворення його (зміна організаційно-правової форми) колективного підприємства «Сумириба» відповідно до вимог чинного законодавства.

Реєстрація учасників відбуватиметься від 9.00 до 11.00 08 жовтня 2005 року. Для участі в зборах учасників слід представити паспорт -посвідчення особи. Окрім вказаних документів — доручення на право участі в зборах.

Телефон для довідок: (0542) 24-59-60.

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград вул. Луначарського, 29) порушено справу № 10/127 від 15.08.2005 р. про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Знам'янська цукрова компанія» (с. Володимирівна, Знам'янський р-н., Кіровоградська обл., П/р 26008312514001 в КФ КБ «Приватбанк», МФО 323583, код ЄДРПОУ 31446388). Розпорядником майна призначено Кноблох Ірину Вікторівну (ліцензія АА № 719895 від 12.03.2004 року, для листів — м. Кіровоград, вул. Тімірязєва, 49/19, кв. 7). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 19.08.2005 р. по справі № Б40/123/05 відповідно до ст. 51 Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Приватне виробничо-комерційне підприємство «Екомаш», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Шелгунова, буд. 2-б/39 (код ЄДРПОУ 32513622), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ПВКП «Екомаш» (код ЄДРПОУ 32513622) призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел. (8056) 778-12-49, 778-12-46.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) по справі №19/165/05 від 17.08.2005 р. порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Молочник», що знаходиться за адресою: 71100, Запорізька область, Великобілозерський районі, с. Велика Білозерка, вул. Травнева, 24. Підприємство має розрахунковий рахунок в ЗОД АППБ «Аваль», розрахунковий рахунок №260011282, МФО 313827. Код ЄДРПОУ 20506747.

Розпорядником майна призначено Алексееву Людмилу Олексіївну (70410, Запорізька обл., Запорізький р-н, с. Лукашево, вул. Щаслива, 5. Ліцензія серія АА №668254 Міністерства економіки європейської інтеграції України, що дії до 13.11.06 р.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 19.08.2005 р. по справі № Б40/125/05 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Приватне виробничо-комерційне підприємство «Техпостач», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Шелгунова, буд. 2-б/39 (код ЄДРПОУ 32513795), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ПВКП «Техпостач» (код ЄДРПОУ 32513795), призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел. (8056) 778-12-49, 778-12-46).

Постановою Господарського суду Донецької області по справі №42/111Б від 22.08.20005 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "Надія" (код.31195450), місцезнаходження: 85160, Донецька область, Тельманівський район, с. Коньково, визнане банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура. Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця за адресою : 39631, м. Кременчук, вул. Київська, 8, телефони для довідок: 8-0536-778838, 8-0536-771236, голова ліквідаційної комісії Альошин Віталій Олександрович.

Вважати недійсними установчі документи та печатки і штампи ТОВ "Надія".

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 12.08.2005 р. по справі №Б40/113/05 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Товариство з обмеженою відповідальністю «Игнис-1», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Сірка, буд. 45 (код ЄДРПОУ 33185030), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ТОВ «Игнис-1» (код ЄДРПОУ 33185030) призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія АА №630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6 к. 301, 305; тел.: 8 (056) 778-12-49; 778-12-46).

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 30.08.05 р. порушив справу № Б-31/80-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Інвестор-Пошук" (ЄДРПОУ 31063123, Харківська обл., Валківський р-н, с. Високопілля, вул. Радянська, 22, п/р 2600301315194 у АКБ "Базис", м. Харкова, МФО 351760).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Діжу Валерія Васильовича (ліц. АБ № 116288 від 02.02.05 р., 61001, Харків, а/с 11544).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 7 липня 2005 року по справі № 5/76-Б Відкрите акціонерне товариство «Дніпровське», код ЄДРПОУ 00413541 (м. Гола Пристань, Херсонської області) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Андрющенко Оксана Романівна, ліцензія серії АА № 315496 (пр. Військовий, 6, м. Херсон, 73000).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 19.08.2005 р. по справі №Б40/122/05 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Приватне виробничо-комерційне підприємство «Совінтекс», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Овражна, буд. 50 (код ЄДРПОУ 32448344), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ПВКП «Совінтекс» (код ЄДРПОУ 32448344) призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія АА №630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6 к. 301, 305; тел.: 8 (056) 778-12-49; 778-12-46).

ВАТ «Донецькобленерго» повідомляє про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: **ВАТ «Донецькобленерго»**

1.1. Поштова адреса: **84601, м. Горлівка, пр. Леніна. 11.**

1.2. Контактні: **тел. (0624) 17-81-10, факс: 17-81-15,**
E-mail: tender@don.donobl.db.energy.gov.ua.

2. Інформація про предмет закупівлі:
— Провід СІП-4 4х50 у кількості 25 км.;
— Провід СІП-4 4х50+2х25 у кількості 15 км.;
— Провід СІП-4 4х50+1х16 у кількості 15 км.;
— Провід СІП 2х16 у кількості 50 км
— Арматура щодо СІП

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:
84601, м. Горлівка, пр. Леніна. 11, к. 309, нарочним, поштою, ел. поштою.

4. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:
84601, м. Горлівка, пр. Леніна. 11, к. 323, 11.00 15.09.05

5. Додаткова інформація — тендерна документація платна.

ТОВ «Національний центр управління ресурсами — Адміністратор пенсійних фондів»

повідомляє про проведення чергових Загальних Зборів учасників, які відбудуться 07 жовтня 2005 року о 14 годині, за адресою: м. Київ, вул. Січневого Повстання, 28.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Директора Товариства та затвердження річних результатів діяльності Товариства.
2. Звільнення з посади та призначення Директора Товариства.
3. Обрання голови та членів ревізійної комісії, затвердження положення про ревізійну комісію.
4. Зміна місцезнаходження Товариства.
5. Зміна складу та розподіл часток учасників Товариства.
6. Внесення змін до статуту Товариства.
7. Призначення аудитора Товариства.
8. Прийняття участі та затвердження статуту, пенсійних схем непідприємницького товариства Відкритий недержавний пенсійний фонд «Соціальні Інвестиції».

Директор ТОВ «НЦУР — АПФ»

ХАРКІВСЬКИЙ ТРАКТОРНИЙ ЗАВОД ПРОПОНУЄ ТРАКТОРИ ВСЬОГО ЗА 70% ВАРТОСТІ

ТРАКТОР	ЦІНА (грн)*
ХТЗ-17221	175 455
ХТЗ-150К-09	154 350
ХТЗ-150К-12	153 447
ХТЗ-16331	162 540
Т-150-09	149 898
ХТЗ-2511	31 206
Т-156Б	172 872

*на умовах 30% компенсації

ЗНИЖКА 60-75 тис. грн.

ХТЗ ХАРКІВСЬКИЙ ТРАКТОРНИЙ ЗАВОД

тел.: (0572) 95-22-60, 95-79-05
58-09-81, 58-09-50
58-09-25, 95-70-24
м. Харків, 61007, пр. Московський, 275
http://www.xtz.ua

АТЗТ «Українська незалежна ТВ-корпорація»

Ідентифікаційний код 23507865
(надалі за текстом — «Товариство»)
відповідно до рішення Правління Товариства,

повідомляє про внесення змін до порядку денного позачергових Загальних зборів акціонерів Товариства, що мають відбутися 17 вересня 2005 року за адресою: вул. Дмитрівська, 30, м. Київ, Україна о 10:00.

Порядок денний:

1. Звіт Правління за підсумками перших восьми місяців 2005 року.
2. Висновки Ревізійної комісії за підсумками перших восьми місяців 2005 року.
3. Обрання та відкликання Голови та членів Спостережної ради Товариства.
4. Обрання та відкликання членів Ревізійної комісії Товариства.
5. Затвердження нової редакції Статуту Товариства.
6. Про зміну складу Правління Товариства.

Правління АТЗТ «Українська незалежна ТВ-корпорація»

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 11.08.2005 року по справі №25/126 Товариство з обмеженою відповідальністю «Фортшрітт Ернтемашинен Бердянськ ГмбХ» (код ЄДРПОУ 19360221, р/р 26003208005001 в ЗРУ «Приватбанк» м. Бердянськ, МФО 313656, юридична адреса: 71100, м. Бердянськ, вул. Героїв Сталінграда, 1) визнано банкрутом у відповідності до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Митрофанову Олександру Лук'янівну (71116, м. Бердянськ, вул. Піонерська, 67, кв. 59), ліцензія АБ №216986 від 04.05.2005 року.

Претензії кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця після опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) Ухвалою від 07.07.2005 року порушив справу №32/143-05-6518 про банкрутство Державного дослідного господарства імені Суворова Одеського інституту агропромислового виробництва Української академії аграрних наук (юридична адреса: 67462, Одеська область, Роздільнянський район, с. Щербанка, вул. Суворова, 73), код ЄДРПОУ 00449131, п/р №260037675 в ООФ АППБ «Аваль», МФО 328351).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кузьменко Г. В. (ліцензія серії АА №719816 від 11.02.2004 року),

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

СПД-ФО Калінська Ірина Михайлівна (Ідентифікаційний номер 2325102967), зареєстрована Шевченківською районною у м. Києві державною адміністрацією повідомляє про припинення своєї діяльності. Претензії приймаються протягом 2-х місяців за адресою: м. Київ, вул. Гоголівська, 29, кв. 29.

Господарським судом Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) ухвалою № 6/55-05 від 29.06.2005 р. порушено справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Недригайлівське автотранспортне підприємство 15943» (42100, Сумська обл., Недригайлівський р-н, 7 с. Вільшана, вул. Леніна, 16, код 03118713, р/р 2600930130005, в Недригайлівському відділенні № 3235 ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 337706). Ухвалою Господарського суду Сумської області № 6/55-05 від 25.08.2005 р. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сисоєва Андрія Валерійовича, ліцензія серія АА № 485260 видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України від 09.04.2003 р. (40022, м. Суми, вул. Харківська, 105, т. 33-03-77).

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, Адміральська, 22-а) від 30 серпня 2005 року у справі №5/165/05 Приватне підприємство «Фрут-Транс» (юридична адреса: 54030, м. Миколаїв, вул. Спаська, 6, кв. 15; р/рах. №26003611761 в ВАТ «МТБ» у м. Миколаєві; МФО 326784; ЄДРПОУ 32229197) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АА №668314 від 16.10.03 р., адреса: 54003, м. Миколаїв, вул. Купорна, 115).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в Миколаївській області повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ «Єланецька Агропромтехніка» в процедурі ліквідації

Об'єкт продажу: комплекс об'єктів нерухомості, обладнання, що знаходяться за адресою: Миколаївська область, Єланецькій р-н, с. Куйбишевка, вул. Степова, 52а.

Лот №1:

Млин пл.286,7м², Майстерня, Лінійна монтажно-ремонтна дільниця з адмінкорпусом пл.504,7м², Вагова пл.106,6м², авто-бокси пл.146,3 м², склад пл.1198,3м², Технічний обмінний пункт пл.184,0м², Склад ТОП, пл.90,1м², Склад майстерні пл.154,0м², Гараж на 8 автомашин, пл.453,5м², Швейний цех, плотня, склад мех. загону, пл.422,8м², Електросклад, пл. 61,4м², Склад матеріальний, пл.260,8м², Зерносклад металевий, пл.364,8м², Ангар металевий для машин, пл.474,6м², Склад ядохімікатів, пл.466,2м², Склад запасних частин, пл.821,7м², Цех майстерні, пл.596,9м², Пекарня, пл.168,8м², Адмінбудинок, пл.451,1м², Гуртожиток, пл.76,8м², Диспетчерська, пл.117,7м², Допоміжні будівлі (16 шт), Споруди, площадки, Шафа силова ІР-40, Шафа силова ШС, Шафа силова СПМ65-3, Кран-балка 2,5т., Обладнання Procop (млин, потужність -30 тн/зміну, 2000р. в.,), Трансформатор ТМ-400, Трансформаторна підстанція ТМ-400.

Початкова ціна лоту №1 становить 550 000,00 грн. в т. ч. ПДВ.

Гарантійний внесок 5% (п'ять) від початкової ціни продажу об'єкта;

Гарантійні внески вносяться на р/р № 260088993 в МОД АППБ «Аваль», МФО 326182, код ЄДРПОУ 26255693.

Розмір реєстраційного внеску становить 17 грн.

Реєстраційний внесок вноситься на р/р № 260086681 в МОД АППБ «Аваль», МФО 326182, код ЄДРПОУ 26255693 Одержувач: Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Миколаївській обл.

Організатор аукціону: Філія Державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в Миколаївській області. Адреса: м. Миколаїв, пр-т. Леніна, 93в (третій поверх). Відповідальна особа - Сороковіков Андрій Юрійович. Час прийому Пн. - Пт. 10-00 до 16-00, 8(067) 564-99-17.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту продажу, телефон для довідок: 8(050)318-24-13 ліквідатор Пейчев Віталій Семенович

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати Організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою.

Кінцевий термін прийняття заявок від потенційних учасників на участь в аукціоні «30» вересня 2005 року.

Дата та час проведення аукціону: аукціон буде проведено «6» жовтня 2005 року об 11-00 годині за адресою : м. Миколаїв, пр-т. Леніна, 93в

Порядок оформлення результатів продажу:

У відповідності вимог Наказу Міністерства Економіки України №123 від 07.06.2001р. «Про затвердження Порядку продажу активів у рахунок погашення податкового боргу боржника в процедурах банкрутства»

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 44/341-б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Сонат» (код ЄДРПОУ 23493956, р/р 26007300113901, Мінська філія АКБ «Київ», МФО 320605, юридична адреса: м. Київ, вул. Полярна, 8).

Розпорядником майна призначено Крупенка Сергія Юрійовича, ліцензія: серія АА № 668345 від 28.10.2003 р., поштова адреса: 02183, Київ-183, а/с-93.

Заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ДО УВАГИ ЮРИДИЧНИХ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ ПРАЦЮЮЧИХ З ВАТ «ХСЗ»

Відкрите акціонерне товариство «Херсонський суднобудівний завод», 73019, м. Херсон, Карантинний острів, 1, код ЕДРПОУ 14308500 **повідомляє**, що **довіреність**, що видана нашим підприємством **Андрєєву Андрію Григоровичу 04.03.1960 року народження, голові ради засновників Товариства з обмеженою відповідальністю «ДСТ-груп»**, 73019, м. Херсон, Карантинний острів, 1, **код ЕДРПОУ 32928683, св. № 305692245**, і. п. н. **329286821031** на представництво інтересів ВАТ «ХСЗ» у підприємствах, організаціях, установах усіх форм власності, судових органах усіх інстанцій, на право підпису, укладання договорів та ін., **вважати недійсною з 01.01.05.**

Постановою Господарського суду м. Києва від 25.07.2005 р. по справі № 23/185-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Пегм» м. Київ, вул. Шамрила, 4, код ЄДРПОУ 19022895 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дранченко В. М. (ліцензія № 630098 від 11.12.03 р.), адреса: 04074, м. Київ, а/с 73.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) від 21.06.2005 р. по справі №14/2483 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Маслове» (20652, Черкаська обл., Шполянський р-н, с. Маслове, код 30709492, р/р 2600456б7 в Черкаській обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 354411) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Зозуля Ігор Іванович (18002, м. Черкаси, б-р Шевченка, 250, кв. 17, тел.: 8-067-470-80-59).

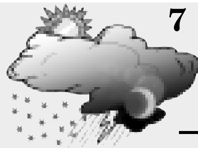
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 16.08.05 р. по справі № Б24/192/05 Товариство з обмеженою відповідальністю «Ленінське» (код ЄДРПОУ 03741567), зареєстроване за адресою: 52561, Дніпропетровська область, Синельниківський район, с. Новоолександрівка, вул. Леніна, 1, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

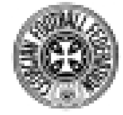
Ліквідатором ТОВ «Ленінське» (код ЄДРПОУ 03741567), призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел. (8056) 778-12-49, 778-12-46.

СПОРТ

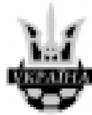
ВІВТОРОК, 6 ВЕРЕСНЯ 2005 ■ № 166 (3666)

7 вересня в Україні, за прогнозами синоптиків, утримається тепла, без опадів погода. У західній частині вночі та вранці слабкий туман. Вітер північно-західний 5—10 м/с. Температура вночі — 8—14, на півдні — 16—18, на узбережжі морів — 19—20. Вдень — 24—26, у західних областях та південній частині — до 29 градусів тепла

Україна — перша!

Футбол. Національна збірна України народилася разом з нашою молодою державою. Звичайно, і раніше український футбол мав славну та яскраву історію, подарував зірок світової величини. Пригадаймо й те, що збірна УРСР брала участь у всесоюзних спартакіадах. Утім, усе це трохи не те.

Офіційна дата народження нашої національної команди — 29 квітня 1992 року. Тієї теплої сонячної днини в Ужгороді, на переповненому (13 000 глядачів) стадіоні «Спартак» в офіційному товариському матчі вона приймала збірну Угорщини. Історичний «млинець», на жаль, виявився глевким. Наші програли —1:3.

Природно, і наступних років не обходилося без невдач. Але були і світлі моменти, красиві перемоги. Проте головної мети — пробитися до фінальної частини чемпіонатів світу та Європи — нашим футбольним дружинам, котрими в різні роки керували Віктор Прокопенко, Олег Базилевич, Анатолій Коньков, Йожеф Сабо, Валерій Лобановський, Леонід Буряк, так і не вдалося.

Отже, мрія стала реальністю, коли біля керма головного футбольного колективу України став Олег Блохін. Наша команда достроково, за три тури до закінчення відбірного циклу, першою серед європейців здобула путівку на світовий футбольний форум, який відбудеться влітку наступного року в Німеччині.

Статистика туру

Кваліфікаційний раунд чемпіонату світу—2006. 3 вересня.

Група 1. Андорра—Фінляндія. 0:0. Вірменія—Нідерланди. 0:1. Румунія—Чехія. 2:0. Нідерланди — 25 очок, Румунія — 22, Чехія — 21, Фінляндія — 13, Македонія — 8, Андорра — 5, Вірменія — 4.

Група 2. Албанія—Казахстан. 2:1. Туреччина—Данія. 2:2.

Грузія—Україна. 1:1. Голи: Ротань, 44, Гахокідзе, 89.

Грузія: Ломая, Ментешашвілі (Гогуа, 77), Хізанішвілі, Каладзе, Кобіашвілі (Муджирі, 77), Одікадзе, Канкава, Цкитішвілі, Гахокідзе, Асатіані (Ашветія, 88), Деметрадзе. **Тренер** — Гайоз Дарсадзе.

Україна: Шовковський, Несмачний, Федоров, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко, Ротань, Воронін (Назаренко, 75), Шищенко (Ребров, 67), Гусін. **Тренер** — Олег Блохін.

Арбітр — Том Хеннінг Овребо (Норвегія).

Тбілісі. Стадіон «Локомотив» імені Михайла Месхі. Без глядачів (каральна санкція ФІФА).

	В	Н	П	М	О
Україна	**7**	**3**	**0**	**16—4**	**24**
Туреччина	4	5	1	21—9	17
Греція	4	3	2	12—7	15
Данія	3	4	2	15—10	13
Албанія	4	0	6	9—17	12
Грузія	2	3	4	13—18	9
Казахстан	0	0	9	4—25	0

Група 3. Естонія—Латвія. 2:1. Росія—Ліхтенштейн. 2:0. Португалія—Люксембург. 6:0. Португалія — 23, Росія — 18, Словаччина — 15, Латвія — 14, Естонія — 11, Ліхтенштейн — 5, Люксембург — 0.

Група 4. Швейцарія—Ізраїль. 1:1. Франція—Фарери. 3:0. Швейцарія, Ірландія, Франція — по 13, Ізраїль — 11, Кіпр — 4, Фарери — 1.

Група 5. Молдова—Білорусь. 2:0. Шотландія—Італія. 1:1. Словенія—Норвегія. 2:3. Італія — 14, Норвегія — 12, Словенія — 9, Білорусь, Шотландія — по 7, Молдова — 5.

Група 6. Північна Ірландія—Азербайджан. 2:0. Уельс—Англія. 0:1. Польща—Австрія. 3:2. Польща — 21, Англія — 19, Австрія — 11, Північна Ірландія — 6, Уельс, Азербайджан — по 2.

Група 7. Боснія—Бельгія. 1:0. Сербія і Чорногорія—Литва. 2:0. Сербія і Чорногорія — 15, Іспанія — 13, Боснія — 10, Литва — 9, Бельгія — 8, Сан-Марино — 0.

Група 8. Швеція—Болгарія. 3:0. Ісландія—Хорватія. 1:3. Угорщина—Мальта. 4:0. Хорватія — 19, Швеція —18, Угорщина — 13, Болгарія — 8, Ісландія — 4, Мальта — 1.

Третє вересня — історичний день

По закінченні матчу в Тбілісі, якщо відверто, настрій у нас був не найкращий. Втратити таку бажану, омріяну перемогу та ще й останньої миті — такий підсумок радості не приніс.

— Відчуваю, що доведеться вирішувати питання в завершальному матчі проти албанців, — уже в аеропорту столиці Грузії сказав мені наставник збірної України. — Однак в усьому варто знаходити позитив. Адже ми не програли, взяли очко на виїзді у грі з сильним суперником. А головне, ніхто тепер не казатиме, що ми купили матч у грузинів.

Щойно він вимовив ці слова, як менеджер збірної Олег Тарадай, який був неподалік і розмовляв по телефону, щосили вигукнув: «Данія забила на 93-й хвилині, і матч закінчився внічию — 2:2!». Невідомо звідки до нас підлетів Андрій Шевченко й почав обнімати і цілувати Блохіна, у якого на очі навернулися сльози. Що тут почалося, важко передати. Команда підхопила тренера на руки, і Блохін на мить перетворився на космонавта, зависнувши в повітрі. Цілувалися і обнімалися геть усі. Навіть грузинські митники бурхливо вітали всю нашу делегацію...

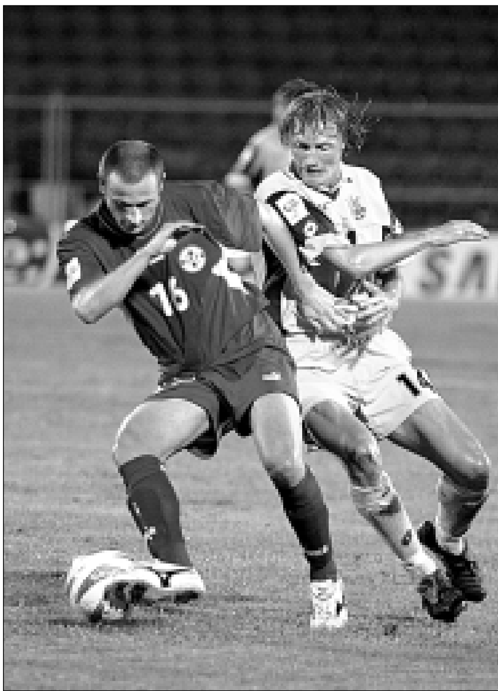

Отже, 3 вересня стало історичним днем. Українська команда з самого початку відбірного турніру йшла в лідерах у своїй групі. Тому дивом її сьогоднішній тріумф ніяк не назвеш. Українці вдало і переконливо зіграли проти всіх своїх конкурентів, вони не втрачали очок на голому місці. Тож хто ще мав зрештою бути першим? Між іншим, група, де виступає збірна України, — чи не найсильніша за складом у цьому відбірному циклі.

Утім, щоб потрапити до Німеччини, ми мали виграти у Грузії. Тоді нас уже не хвилював би поєдинок турків з данцями.

Гості повели в рахунку ще в першому таймі. Ротань скористався помилкою Зураба Хізанішвілі, котрий скинув м'яча просто на нашого півоборонця, й ефектний удар Руслана досяг мети. Ми попереду — 1:0!

Після перерви шанс отримали й грузини. Та Георгій Деметрадзе пробив в Олександра Шовковського. Все могло вирішитися на 81-й хвилині, коли на чудову позицію для удару вийшов Ротань. Але, на жаль, Руслан влучив у стійку воріт. А господарі не втрачали надії до останньої миті. І за хвилину до закінчення основного часу Георгій Гахокідзе бездоганно виконав штрафний — 1:1...

Асатіані і Гусін борються за м'яч.

Й настали оті кілька годин легкого смутку і переживань. А коли надійшла звістка з Туреччини, вже ніхто не міг стримати радісних емоцій. Наставник нашої команди чи то жартома, чи знову серйозно, як у перший день свого призначення, сказав команді журналістів, котрі супроводжували команду до Грузії: «Коли потрапили до групи «смерті», то мене назвали авантюристом, бо пообіцяв вийти до фінальної частини з першого місця. Потім казали, що я везунчик. Ну а тепер нехай називають мене божевільним, коли скажу, що станемо чемпіонами світу». І засміявся.

А потім він презентував журналістам одну з шести корчажок вина, які йому і його помічникам до аеропорту привіз друг — легендарний грузинський футболіст Олександр Чивадзе.

Наш літак (що відбувалося на борту — секрет) доставив цю щасливу й гамірливу компанію до аеропорту Бориспіль, де її зустрічав народ, мов справжніх героїв. Гравців і тренерів несли на руках, поливали шампанським. Найбільше дістався костюмові Олега Блохіна. А коли з державним прапором у руках з'явився Андрій Шевченко, багатоголосий хор дружно почав «Ще не вмерла Україна...».

— Побачили б оце тисячі героїв, які віддали життя за незалежність України, — сказав мені Володя Єзерський. — Як би вони раділи сьогодні нашому синьо-жовтому успіху. Хочеться плакати від щастя!

Святкування перейшло на заповнений вщерть майдан перед аеропортом. Уболівальники вітали президента ФФУ Григорія Суркіса з днем народження, до якого він отримав такий казковий подарунок. Щасливий іменинник **(на фото)** частував людей шампанським і сам краяв величезний торт і роздавав смакоту радісним уболівальникам. У небі спалахнув феєрверк.

Насамкінець ще один коментар схвильованого Олега Блохіна:

— Якщо довго мучитися, то неодмінно щось вийде. Хоча ці два роки змушений був постійно комусь доводити, що не дурень. Дуже втомився це робити. Боротися з вітряками — виснажлива справа. Добре, що все вийшло, як планували. В цьому велика заслуга хлопців, тренерського штабу. Тепер по гарячих слідах важко збагнути те, що сталося. Ми пережили за ці години не одну стресову ситуацію. Пропускаємо на останніх хвилинах. Звісно, засмутилися. Але новий сплеск емоцій — Данія робить нічию на останніх секундах. Можливо, я зараз нескладно висловлююся, але зважте на ситуацію. Це величезний успіх, і ми, напевно, повністю це ще не усвідомили — і гравці, і тренери. Це грандіозне свято для наших уболівальників і всієї рідної України...

P. S. У неділю офіційний сайт грозненського «Терека» опублікував за підписом першого віце-президента клубу таке звернення до Григорія Суркіса і Олега Блохіна: «Шановні друзі! Прийміть наші щирі поздоровлення із завоюванням путівки на чемпіонат світу. Весь відбірний цикл ви грали гідно і заслужено посіли перше місце у групі. Ми щиро за вас переживали і нині ділимо з вами та українським народом радість у зв'язку з перемогою. Знайте, під час чемпіонату світу в Німеччині футбольний клуб «Терек» і весь чеченський народ переживатимуть і вболіватимуть за вас. Удачі вам».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Тбілісі—Київ.

Щиро дякуємо керівництву ФФУ за допомогу в організації цього репортажу.

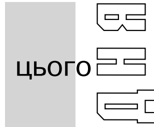
Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

І «молодіжка» не підкачала

Футбол. Першість Європи (U-21). Відбірний цикл. Група 2. **Грузія—Україна. 0:3.** Тбілісі. Стадіон «Динамо» імені Бориса Пайчадзе. Дощ.

Наша команда грала в такому складі: П'ятов, Башлай, Яценко, Фомін, Чигринський, Пуканич (Алієв, 54), Мілевський (Півненко, 75), Чеберячко (Іщенко, 65), Ярмаш, Максимов, Ситник. **Тренер** — Олексій Михайличенко.

Голи: Фомін, 12, Мілевський, 23, 60.

6 ВЕРЕСНЯ

■ *1625 р. Спалахнуло селянсько-козацьке повстання під проводом Марка Жмайла проти польського панування.* ■ *1887 р. Народився композитор Михайло Скорульський.* ■ *1928 р. СРСР приєднався до пакту Келлога—Бріана (про відмову від війни як знаряддя національної політики).* ■ *1946 р. У Львові створено інститут прикладного й декоративного мистецтва.* ■ *1952 р. У Женеві підписано Всесвітню конвенцію про авторське право.*

Редактор номера
Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.
344

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна»
79026, м. Львів,
вул. В. Великого, 2.
Зам. 488

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.
Зам. 3305

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos